

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2023/1814**z dnia 10 maja 2023 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja I – Parlament Europejski**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja I – Parlament Europejski,
  - uwzględniając art. 100 i art. 104 ust. 3 Regulaminu oraz załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0086/2023),
- A. mając na uwadze, że w poświadczeniu końcowego sprawozdania finansowego księgowy Parlamentu Europejskiego („Parlament”) stwierdził, iż uzyskał wystarczającą pewność, że przedstawia ono rzetelnie we wszystkich istotnych aspektach sytuację finansową, wyniki operacji i przepływy pieniężne w Parlamencie;
- B. mając na uwadze, że zgodnie ze zwykłą procedurą przesłano 145 pytań do administracji Parlamentu, a otrzymane pisemne odpowiedzi zostały publicznie omówione przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej 1 grudnia 2022 r. w obecności wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za budżet, sekretarza generalnego, dyrektora Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych („Urzędu”) oraz audytora wewnętrznego;
- C. mając na uwadze, że zawsze możliwa jest poprawa jakości, wydajności i skuteczności zarządzania finansami publicznymi, zaś kontrola jest konieczna w celu dopilnowania, by przywódcy polityczni i administracja Parlamentu byli rozliczani przed obywatelami Unii;
- D. mając na uwadze, że zaufanie do uczciwości i praworządności Parlamentu ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania demokracji europejskiej;
- E. mając na uwadze, że integralność Parlamentu ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, że na procedury demokratyczne wpływają prywatne i zewnętrzne interesy oraz że prawa obywateli są w pełni przestrzegane;
- F. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z 16 września 2021 r. Parlament stwierdził znaczenie wzmocnienia przejrzystości i uczciwości w instytucjach unijnych poprzez ustanowienie niezależnego unijnego organu ds. etyki;
- G. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z 15 grudnia 2022 r. Parlament podkreślił podejrzenia o korupcję ze strony Kataru oraz szerszą potrzebę przejrzystości i odpowiedzialności w instytucjach unijnych;

Zarządzanie budżetem i finansami przez Parlament

1. zauważa, że ostateczna kwota środków w budżecie Parlamentu na rok 2021 wyniosła 2 063 521 135 EUR, tj. 19,4 % środków w dziale VII wieloletnich ram finansowych ⁽¹⁾ przeznaczonych na wydatki administracyjne wszystkich instytucji unijnych w 2021 r., i w stosunku do budżetu w 2020 r. (2 038 745 000 EUR) kwota ta wzrosła o 1,2 %;
2. zauważa, że całkowita kwota dochodów zaksięgowanych na dzień 31 grudnia 2021 r. wyniosła 215 332 108 EUR (w porównaniu z 203 449 523 EUR w 2020 r.), w tym 37 150 961 EUR dochodu przeznaczonego na określony cel (w porównaniu z 33 567 305 EUR w 2020 r.);
3. zwraca uwagę, że 75,8 % łącznej kwoty zobowiązań przeznaczono na pięć rozdziałów: rozdział 1 0 („Członkowie instytucji”), rozdział 1 2 („Urzednicy i pracownicy tymczasowi”), rozdział 2 0 („Budynki i koszty dodatkowe”), rozdział 2 1 („Informatyka, sprzęt i majątek ruchomy”) oraz rozdział 4 2 („Wydatki związane z asystentami posłów”), co wskazuje na dużą nieelastyczność w odniesieniu do głównej części wydatków Parlamentu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

4. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zamknięto rachunki Parlamentu za rok budżetowy 2021:

a) Dostępne środki (EUR)

środki na 2021 r.:	2 063 521 135
środki przeniesione nieautomatycznie z roku budżetowego 2020:	74 900 000
środki przeniesione automatycznie z roku budżetowego 2020:	356 517 980
środki odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel na 2021 r.:	37 150 961
środki przeniesione odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel z 2020 r.:	39 313 649
Ogółem:	2 571 403 726

b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2021 (EUR)

zobowiązania:	2 435 954 496
dokonane płatności:	2 077 518 430
środki przeniesione automatycznie, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczanego na określony cel:	419 702 461
środki przeniesione nieautomatycznie:	22 007 230
środki anulowane:	52 175 603

c) Wpływy do budżetu (EUR)

otrzymane w 2021 r.:	215 332 108
----------------------	-------------

d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2021 r. (EUR)

	1 720 527 780
--	---------------

5. zwraca uwagę, że zaciągnięto zobowiązania na 98,5 % środków z budżetu Parlamentu, w kwocie 2 033 160 247 EUR, a stopa anulowania wyniosła 0,6 %; odnotowuje z zadowoleniem, że podobnie jak w poprzednich latach osiągnięto bardzo wysoki poziom wykonania budżetu; zauważa, że płatności wyniosły ogółem 1 649 796 EUR, co oznacza, że wskaźnik wykonania w odniesieniu do środków na płatności wyniósł 81,1 % (odpowiednio 1 590 035 012 EUR i 81,5 % w 2020 r.);
6. zauważa, że Komisja Budżetowa Parlamentu Europejskiego zatwierdziła osiemnaście przesunięć („przesunięć C”) zgodnie z art. 31 i 49 rozporządzenia finansowego w roku budżetowym 2021 na kwotę 106 753 497 EUR, czyli 5,2 % ostatecznej kwoty środków; zauważa, że przewodniczący zatwierdził osiem przesunięć („przesunięć P”) na kwotę 26 464 877 EUR, czyli 1,3 % budżetu na 2021 r.;
7. odnotowuje wyższy poziom przesunięć w 2021 r. ze względu na oszczędności budżetowe wynikające z kryzysu związanego z COVID-19 w porównaniu z latami przed pandemią, kiedy to łączna kwota przesunięć C i P wyniosła 5 % w 2019 r., 3,2 % w 2018 r. i 4,0 % w 2017 r.; przypomina, że zwykle podróże mogły odbywać się tylko w niektórych okresach roku, w związku z czym nie wykorzystano w pełni odpowiednich linii budżetowych Parlamentu i przesunięto je na inne cele;
8. zauważa, że liniami budżetowymi najmniej wykorzystanymi z powodu pandemii COVID-19, w przypadku których przewidziano przesunięcia budżetowe w 2021 r., były zwykle koszty podróży (20 041 000 EUR), koszty podróży służbowych pracowników (18 460 000 EUR), organizacja pobytu i przyjmowanie grup odwiedzających (16 517 980 EUR) i pomoc parlamentarna dla posłów (11 418 251 EUR); zauważa, że największe pozycje zasilające, tj. wnoszące ponad 5 000 000 EUR, wyniosły łącznie 79 152 282 EUR w przesunięciach C i P;

9. zauważa, że nadwyżkę osiągniętą w związku z pandemią COVID-19 przeznaczono, za pośrednictwem przesunięć budżetowych C i P w 2021 r., głównie na finansowanie polityki Parlamentu w zakresie nieruchomości, a mianowicie pozycję „opłaty za użytkowanie wieczyste”, które wzmocniono kwotą 33 559 035 EUR na kontynuowanie inwestycji w projekt budynku Adenauer II, natomiast pozycję „zakup nieruchomości” wzmocniono kwotą 22 007 230 EUR, która umożliwiła nabycie budynku Trèves II, co łącznie stanowiło 52,1 % przesunięć C w 2021 r.; odnotowuje, że inne istotne przesunięcia dotyczyły nieprzewidzianych potrzeb wynikających z pandemii COVID-19, np. w zakresie środków zdrowotnych i zapobiegawczych, sprzętu technicznego i wydatków na tłumaczenia ustne w celu wsparcia telepracy i spotkań hybrydowych; zauważa, że kolejne przesunięcia były związane z Konferencją w sprawie przyszłości Europy oraz inwestycjami w różne aspekty usług informatycznych;

Opinie Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rachunków za rok 2021 oraz legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw

10. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy („Trybunał”) przeprowadza szczegółową kontrolę wydatków administracyjnych łącznie dla wszystkich instytucji unijnych; podkreśla, że wydatki administracyjne obejmują wydatki na zasoby kadrowe (wynagrodzenia, świadczenia oraz emerytury i renty), które stanowią 68 % łącznych wydatków, oraz wydatki na inne kategorie, takie jak budynki, wyposażenie, energię, telekomunikację i informatykę;
11. zauważa, że nakłady na dział VII wieloletnich ram finansowych „Europejska administracja publiczna” wyniosły 10,7 mld EUR, czyli 5,9 % budżetu Unii w 2021 r., z czego na Parlament przypadło 2,1 mld EUR, czyli 19,4 %; zauważa, że Trybunał zbadał próbę 60 transakcji w ramach tego działu wieloletnich ram finansowych i stwierdził, że 15 zawierało błędy (25 %), z których Trybunał przeprowadził kwantyfikację 5 błędów i oszacował na tej podstawie, że poziom błędów w wydatkach Unii na administrację w 2021 r. jest poniżej progu istotności; ponawia zalecenie dla Trybunału, aby poszerzyć próbę badanych transakcji w celu określenia źródła wysokiego odsetka transakcji, które zawierają błędy, choć nie przekraczają progu istotności;
12. zauważa, że sprawozdanie roczne Trybunału dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2021 zawiera konkretne ustalenia odnoszące się do Parlamentu, mianowicie dotyczące błędów w dwóch płatnościach: (i) niewielka nadpłata za usługi informatyczne w wyniku nieprawidłowego zastosowania warunków umownych oraz (ii) jedna płatność wykonana przez Parlament na rzecz jednej z jego grup politycznych; wyraża zaniepokojenie, że wewnętrzne przepisy w zakresie udzielania zamówień przyjęte przez Prezydium oraz wytyczne Parlamentu w sprawie ich stosowania umożliwiają stosowanie procedur negocjacyjnych w przypadku zamówień o dużej wartości, podczas gdy rozporządzenie finansowe przewiduje stosowanie otwartych lub ograniczonych procedur udzielania zamówień; odnotowuje ponadto stwierdzenie Trybunału, że grupa polityczna nie przestrzegała w pełni tych wewnętrznych przepisów, ze względu na – według zainteresowanej grupy – trudności w znalezieniu oferenta, który mógłby spełnić bardzo specyficzne kryteria stosowane przy udzieleniu zamówienia; podkreśla, że Trybunał już wcześniej informował o uchybieniach w transakcjach dotyczących zamówień udzielanych przez grupy polityczne;
13. zauważa, że zgodnie ze stanowiskiem administracji Parlamentu stosowanie procedur negocjacyjnych w przypadku zamówień o wysokiej wartości, i.e. zamówień przyznanych w procedurach o wartości osiągającej pułapy o których mowa w art. 175 ust. 1 rozporządzenia finansowego, dotyczy wyłącznie zarządzania bezpośredniego, natomiast grupy polityczne zarządzają przyznanymi im środkami zgodnie z zasadami zarządzania pośredniego w analogicznym zastosowaniu art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego; z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że Parlament uwzględnił zalecenie Trybunału dotyczące przeprowadzenia przeglądu jego wytycznych w sprawie stosowania przez grupy polityczne przepisów dotyczących zamówień publicznych, aby zapewnić ich większą spójność z rozporządzeniem finansowym; sugeruje, aby administracja Parlamentu wzięła pod uwagę specyfikę techniczną niektórych procedur zamówień publicznych, na które może odpowiedzieć tylko ograniczona liczba oferentów posiadających dużą wiedzę fachową; wzywa sekretarza generalnego do złożenia sprawozdania Komisji Kontroli Budżetowej, kiedy taka rewizja będzie miała zostać przeprowadzona; odnotowuje zobowiązanie administracji Parlamentu do dalszego wspierania grup politycznych w zakresie wykorzystania środków zgodnie z obowiązującymi przepisami;

14. zauważa, że Trybunał zbadał w szczególności płatność na kwotę 74,9 mln EUR związaną z zakupem budynku Scholl przy Rue Wiertz sfinansowanym ze środków niewykorzystanych w trakcie kryzysu związanego z COVID-19 i przeniesionych z 2020 r.; zauważa, że na etapie poszukiwania ofert Parlament zastosował kryteria, które w równym stopniu (po 50 % punktów) uwzględniały cenę i jakość oferowanego budynku; odnotowuje, że Parlament otrzymał dwie oferty, a zamówienia udzielił oferentowi, który zaproponował do sprzedaży budynek Scholl, znajdujący się znacznie bliżej głównej siedziby Parlamentu, ale cena metra kwadratowego była o 30 % wyższa niż nieruchomości zaproponowanej przez drugiego oferenta; zauważa, że zdaniem Trybunału „w kryteriach udzielenia zamówienia przyjętych przez Parlament Europejski w istotnym stopniu ograniczono znaczenie ceny jako czynnika mającego wpływ na decyzję w sprawie zakupu, co sprawiło, że wybranie jakiegokolwiek innej oferty stało się mało prawdopodobne”; podkreśla znaczenie zagwarantowania równych szans wszystkim oferentom w celu zapewnienia prawidłowości udzielenia zamówień oraz uniknięcia potencjalnego ryzyka utraty reputacji; zauważa, że zakup budynku Scholl pozwala Parlamentowi na wzmocnienie bezpieczeństwa jego centralnego kompleksu, utrzymanie bezpośredniego połączenia z innymi budynkami Parlamentu oraz zachowanie inwestycji poczynionych do tej pory w tym budynku;
15. odnotowuje odpowiedź udzieloną przez Parlament na uwagę Trybunału, zgodnie z którą kryterium odległości odegrało istotną rolę w kryteriach jakości (tj. współczynnik ważenia kryterium odległości ustalono na 20 z 50 punktów jakości), a możliwość połączenia z centralnymi budynkami otrzymała dodatkowy współczynnik ważenia wynoszący 4 z 50 punktów jakości, co skłoniło Parlament do uznania budynku Scholl przy Rue Wiertz za najkorzystniejszą ekonomicznie ofertę pomimo znacznej różnicy cenowej; stwierdza, że Prezydium przeanalizowało nabycie budynku Scholl pod kątem rozwiązania umowy użytkowania i w związku z tym uznało, że zaoszczędzona zostanie znaczna kwota finansowa, a mianowicie pozostałe płatności umowne (24 000 000 EUR) oraz inwestycje już zrealizowane przez Parlament (15 300 000 EUR);

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

16. zauważa, że 1 grudnia 2022 r. na posiedzeniu komisji przedmiotowo właściwej z audytorem wewnętrznym przedstawił on swoje sprawozdanie roczne i opisał swoje prace audytowe mające na celu zagwarantowanie wystarczającej pewności oraz swoje usługi doradcze oraz poinformował o wynikach kontroli bieżącej sytuacji, które w 2021 r. obejmowały następujące kwestie:
  - audyt w sprawie dodatku na pomoc parlamentarną dla posłów (Dyrekcja Generalna ds. Finansów (DG FINS));
  - przygotowanie drugiego etapu audytu finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (DG FINS);
  - zadanie konsultacyjne dotyczące ustanowienia podstaw ram zarządzania danymi (Dyrekcja Generalna ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego (DG ITEC));
  - audyt podróży służbowych (Dyrekcja Generalna ds. Personelu (DG PERS));
  - audyt procesu udzielania zamówień (Dyrekcja Generalna ds. Infrastruktury i Logistyki (DG INLO));
  - przegląd ram zarządzania ryzykiem Parlamentu;
  - działania następcze dotyczące działań otwartych ujętych w sprawozdaniach z audytu wewnętrznego – etapy I i II w 2021 r.;
17. z zadowoleniem przyjmuje i popiera następujące działania – uzgodnione przez audytora wewnętrznego z właściwymi dyrekcjami generalnymi – wynikające z zadań poświadczających:
  - w odniesieniu do audytu w sprawie dodatku na pomoc parlamentarną dla posłów – podjęcie kwestii przestrzegania pułapów określonych w przepisach wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do wynagrodzenia upoważnionego płatnika; ograniczenie opóźnień w składaniu przez upoważnionych płatników rozliczeń dotyczących kwot wypłaconych im przez Parlament oraz w przeprowadzaniu przez DG FINS powiązanych kontroli, a także uregulowanie powtarzających się narastających zaległości; wyjaśnienie niektórych przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego i powiązanych wewnętrznych wytycznych, które nie wspierają konsekwentnie wydajnego i skutecznego zarządzania pomocą parlamentarną wydatkowaną na krajowych asystentów posłów;

- w odniesieniu do drugiego etapu audytu finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych – przyjęcie z zadowoleniem podpisania na początku stycznia 2022 r. przez audytora wewnętrznego Parlamentu i Urząd protokołu ustaleń określającego tryb czynności audytowych, które audytor wewnętrzny może przeprowadzić w ramach swoich audytów obejmujących wykonanie budżetu Parlamentu, dotyczących systemów zarządzania i kontroli stosowanych przez Urząd w procesach rejestracji i kontroli europejskich partii i fundacji politycznych oraz, w razie potrzeby, nakładania na nie sankcji;
  - w odniesieniu do zadania doradczego dotyczącego ram zarządzania danymi, którego celem było wsparcie DG ITEC w działaniach na rzecz rozwijania zdolności umożliwiających Parlamentowi zapewnienie wysokiej jakości danych przez cały cykl życia danych – przedstawienie sześciu szczegółowych zaleceń dotyczących włączenia projektów związanych z danymi do portfela Parlamentu na lata 2022–2024, utworzenie instytucjonalnej bazy danych, ustanowienie krajowych korespondentów ds. gromadzenia danych, wyznaczenie organu międzydyrekcyjnego ds. decyzji dotyczących danych, nadzór ze strony organu oraz zbadanie możliwych synergii z istniejącymi politykami dotyczącymi danych i innymi wymogami zgodności z przepisami;
18. odnotowuje właśnie zakończone zadania poświadczające przeprowadzone zgodnie z procesem komunikacji przewidzianym w karcie audytu wewnętrznego;
- w odniesieniu do audytu podróży służbowych, skupienie się na ocenie wydajności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania i kontroli w zakresie podróży służbowych pracowników wszystkich kategorii, w tym akredytowanych asystentów parlamentarnych, oraz na zgodności funkcjonowania tych systemów z odpowiednimi przepisami regulaminu pracowniczego, powiązanych wewnętrznymi ramami regulacyjnymi oraz rozporządzeniem finansowym;
  - w odniesieniu do audytu procesu udzielania zamówień w DG INLO, skupienie się na ocenie efektywności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania i kontroli w zakresie zamówień, na zgodności postępowań o udzielenie zamówień z obowiązującymi przepisami oraz właściwymi wewnętrznymi ramami regulacyjnymi, jak również na wiarygodności informacji i dokumentacji w odniesieniu do zarządzania;
  - w odniesieniu do przeglądu ram zarządzania ryzykiem Parlamentu, skupienie się na analizie dojrzałości tych ram, co zaowocowało oceną aktualnej sytuacji i określeniem sposobów zwiększenia w przyszłości ich wydajności i skuteczności;
19. zauważa, że proces działań następczych w 2021 r. doprowadził do zamknięcia 47 z 99 otwartych działań, w odniesieniu do których uzgodnione terminy wdrożenia już upłynęły; podkreśla, że niektóre z 52 pozostałych działań zalecono kilka lat temu, ale nie zostały one wdrożone, i podkreśla, że 23 z nich dotyczy znacznego ryzyka; oczekuje, że poszczególne dyrekcje generalne zapewnią zamknięcie zaległych działań bez dalszej zwłoki, a uzgodnione działania zostaną wdrożone zgodnie z terminami określonymi w sprawozdaniu rocznym audytora wewnętrznego; wzywa sekretarza generalnego do informowania organu udzielającego absolutorium dwa razy w roku o statusie pozostałych działań;
20. uznaje, że zgodnie z art. 118 ust. 9 rozporządzenia finansowego „sprawozdania i ustalenia audytora wewnętrznego oraz sprawozdanie danej instytucji unijnej są udostępniane publicznie dopiero po zatwierdzeniu przez audytora wewnętrznego działań podjętych w celu wdrożenia zaleceń zawartych w tych sprawozdaniach i ustaleniach”; stwierdza, że w praktyce sprawozdania i ustalenia są dostępne dopiero po wdrożeniu wszystkich zaleceń, co oznacza de facto kilkuletnie opóźnienie w dostępie do nich, oraz że posłowie, zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu, mogą mieć dostęp jedynie zgodnie z przepisami Prezydium dotyczącymi dostępu do dokumentów poufnych; wzywa Prezydium do zapewnienia posłom natychmiastowego i pełnego dostępu do sprawozdania z audytu wewnętrznego przynajmniej w związku z procedurą udzielania absolutorium w bardziej przyspieszonym trybie; ponadto wzywa Prezydium do publicznego udostępniania każdego sprawozdania z audytu wewnętrznego rok po jego sfinalizowaniu, po zatwierdzeniu przez audytora wewnętrznego działań podjętych w celu wdrożenia zalecenia z poprzedniego roku; przypomina ponadto, że zatwierdzenie zaleceń nie wymaga pełnego wdrożenia wszystkich zaleceń; wzywa sekretarza generalnego do składania Komisji Kontroli Budżetowej tak często, jak to konieczne, sprawozdań z przeprowadzonych corocznych działań audytowych;

21. odnotowuje zmianę szefa Służby Audytu Wewnętrznego 1 marca 2021 r.; wyraża zaniepokojenie, że odnowienie około połowy zespołu audytowego i pozostawienie łącznie przez 16 miesięcy pozaplanowanych wakatów z powodu trudności w znalezieniu odpowiednich kandydatów pomimo ciągłego wsparcia ze strony administracji Parlamentu miały negatywny wpływ na działalność kontrolną, zwłaszcza w dziedzinie IT; z zadowoleniem przyjmuje środki podjęte przez audytora wewnętrznego w celu obsadzenia wolnego stanowiska audytora specjalistycznych systemów informatycznych kandydatem o odpowiednim solidnym doświadczeniu oraz działania przeprowadzone w międzyczasie w zakresie budowania zdolności i dodatkowych specjalistycznych szkoleń; przypomina służbom administracji Parlamentu o znaczeniu planowania wakatów z odpowiednim wyprzedzeniem w kluczowych służbach, takich jak dział audytu wewnętrznego;
22. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2021 r. zewnętrzny audytor poświadczył, że Służba Audytu Wewnętrznego „ogólnie przeprowadza audyty zgodnie ze standardami i kodeksem etyki Instytutu Audytorów Wewnętrznych”, co odpowiada najwyższemu poziomowi zgodności z międzynarodowymi standardami profesjonalnej praktyki audytu wewnętrznego, podobnie jak w 2016 r.;

Działania następcze podjęte przez administrację Parlamentu i Prezydium w związku z poprzednimi rezolucjami w sprawie absolutorium

23. odnotowuje pisemne odpowiedzi udzielone Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu 26 września 2022 r. w związku z rezolucją w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2020, a także wystąpienie sekretarza generalnego z 25 października 2022 r. dotyczące poszczególnych kwestii i wniosków zawartych w rezolucji Parlamentu oraz wymianę poglądów z posłami, która po nim nastąpiła;
24. przypomina, że skład Prezydium to Przewodniczący Parlamentu Europejskiego, 14 wiceprzewodniczących i 5 kwestorów (członków bez prawa głosu) wybranych demokratycznie przez Parlament; przypomina, że w sytuacji, gdy na posiedzeniu plenarnym posłowie zaapelują o wdrożenie przez Parlament różnych przepisów lub środków, takie zaproponowane przepisy lub środki powinny zostać omówione i poddane pod głosowanie w Prezydium, zgodnie z art. 25 Regulaminu i załącznikiem V do Regulaminu oraz art. 6 i 262 rozporządzenia finansowego; ubolewa, że znaczna liczba konkretnych postulatów przyjmowanych na posiedzeniu plenarnym w rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium nie zawsze znajduje odzwierciedlenie w dyskusjach podczas posiedzeń Prezydium, mimo że zarówno członkowie Prezydium, jak i sekretarz generalny są świadomi istnienia rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium i mają możliwość składania wniosków zgodnie z wyżej wymienionym art. 25; przypomina, że sprawowanie kontroli demokratycznej odbywa się w ramach procedury udzielania absolutorium, a Parlament powinien być wzorem do naśladowania dla wszystkich instytucji i organów unijnych; podkreśla, że w czasie trwania pandemii COVID-19 obrady Prezydium musiały się w dużej mierze skupiać na ochronie integralności posłów i pracowników przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłości działania;
25. przypomina, w świetle art. 25 Regulaminu, że Prezydium jest odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach finansowych, organizacyjnych i administracyjnych dotyczących wewnętrznej organizacji Parlamentu i posłów; jest zaniepokojony, że decyzje Prezydium często nie respektują woli wyrażonej na posiedzeniu plenarnym w rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium; ponownie podkreśla znaczenie procedury udzielania absolutorium określonej w rozporządzeniu finansowym i Regulaminie oraz domaga się, aby rezolucje mające wpływ na funkcjonowanie Parlamentu były w pełni uwzględniane i wdrażane w zgodny z przepisami i przejrzysty sposób; zauważa, że porządki dzienne i protokoły posiedzeń Prezydium oraz decyzje są publikowane na stronie internetowej Parlamentu; ponownie wzywa sekretarza generalnego do przedstawienia konkretnych propozycji w celu dalszej poprawy przejrzystości procesu decyzyjnego Prezydium; zaleca, aby Komisja Kontroli Budżetowej była systematycznie informowana, gdy Prezydium ma omawiać wniosek wynikający z rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium;
26. z zadowoleniem przyjmuje propozycję sekretarza generalnego, aby umożliwić Prezydium debatę nad projektami decyzji w ważnych kwestiach i podejmowanie decyzji w ich sprawie na kolejnym posiedzeniu; zachęca Prezydium i kwestorów do wdrażania tej praktyki;

Działania związane z pandemią COVID-19

27. zauważa, że rok 2021 upłynął pod znakiem ciągłych wyzwań wynikających z pandemii COVID-19, co wymagało utrzymania większości bezprecedensowych i nadzwyczajnych środków wprowadzonych w 2020 r., a w razie konieczności ich dostosowania, aby zminimalizować ryzyko dla posłów i pracowników, a zarazem umożliwić Parlamentowi kontynuowanie podstawowej działalności; zauważa, że według szacunków pandemia COVID-19 doprowadziła do uzyskania nadwyżki budżetowej w wysokości 95 804 765 EUR, a jednocześnie spowodowała konieczność zasilenia innych linii budżetowych łączną kwotą 26 230 480 EUR, co poskutkowało oszczędnościami netto w wysokości 69 574 285 EUR;

28. zauważa w szczególności, że systemy telepracy, zdalne głosowanie i spotkania hybrydowe nadal były stosowane na dużą skalę przez cały 2021 r.; odnotowuje, że od czerwca 2021 r. stopniowo znoszono obowiązek telepracy w 100 % w przypadku większości pracowników, w tym akredytowanych asystentów parlamentarnych, oraz że 16 lipca 2021 r. sekretarz generalny podjął decyzję o rozszerzeniu zakresu istniejącej telepracy; zauważa, że we wrześniu 2021 r. zniesiono niektóre ograniczenia w działalności Parlamentu, np. dotyczące delegacji lub przyjmowania gości indywidualnych, oraz że weszły w życie nowe przepisy dotyczące telepracy pracowników Parlamentu;
29. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Trybunału zawarte w jego sprawozdaniu specjalnym nr 18/2022 pt. „Instytucje UE a pandemia COVID-19”, zgodnie z którymi skontrolowane instytucje, w tym Parlament, wykazały się odpornością w obliczu pandemii COVID-19 oraz zareagowały w szybki i elastyczny sposób, co umożliwiły im wcześniejsze inwestycje w zakresie cyfryzacji; podkreśla zalecenia Trybunału, w szczególności dotyczące przeglądu planów ciągłości działania i oceny adekwatności nowych form organizacji pracy w warunkach po pandemii COVID-19;
30. zauważa, że wpływ utrzymującej się pandemii COVID-19 w 2021 r. doprowadził do znacznych przesunięć w budżecie Parlamentu oraz że udostępniono nadwyżkę budżetową w takich obszarach, jak koszty podróży, organizacja pobytu i przyjmowanie grup odwiedzających, działalność centrów dla odwiedzających Parlament, szkolenia osobiste i mniejsze zużycie energii; odnotowuje, że pandemia doprowadziła jednocześnie do powstania dodatkowych potrzeb budżetowych w innych obszarach, zwłaszcza w dziedzinie opieki zdrowotnej i profilaktyki, a także w zakresie wyposażenia technicznego i logistyki na potrzeby wielojęzycznych posiedzeń hybrydowych i głosowań; zauważa, że znaczna część oszczędności z ostatnich kilku lat została przeniesiona na politykę w zakresie nieruchomości;
31. podkreśla, że pandemia COVID-19 wywarła ogromny wpływ na 2021 rok, a większość środków nadzwyczajnych wprowadzonych w 2020 r. musiała zostać utrzymana i dostosowana; wyraża zaniepokojenie, że w pewnych przypadkach niektóre środki, które zostały wprowadzone w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się pandemii COVID-19, spowodowały zmianę warunków pracy w określonych służbach, takich jak punkty kopiowania i działy druku w Parlamencie, co miało negatywny wpływ na niektórych członków personelu – np. pracownicy punktu kopiowania w Brukseli musieli przez długi czas pracować w izolacji, nawet po zniesieniu środków bezpieczeństwa; zwraca się do administracji Parlamentu o proaktywną ponowną ocenę warunków pracy w ewentualnych podobnych sytuacjach;
32. zaznacza, że w 2021 r. praca Parlamentu stanęła przed wieloma wyzwaniem, przy czym głównym wyzwaniem była niepewność co do rozwoju pandemii COVID-19; wyraża uznanie dla służb medycznych Parlamentu odgrywających kluczową rolę na pierwszej linii reagowania na pandemię COVID-19 i uznaje ogromne obciążenie pracą, która obejmowała leczenie, testowanie i szczepienia pracowników oraz zapewnianie wsparcia psychologicznego i doradztwo w sprawie środków ograniczających rozprzestrzenianie się; zauważa, że w drodze wyjątku należało odwołać coroczne badania lekarskie pracowników, a pracownicy zostali zaproszeni do poddania się corocznym badaniom lekarskim na zewnątrz, na takich samych warunkach, jakie zwykle oferuje Parlament, zgodnie z art. 59 ust. 6 regulaminu pracowniczego, i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rozwój sytuacji pandemicznej umożliwił wznowienie corocznych badań lekarskich pracowników; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w październiku 2021 r. Działu ds. Gotowości i Reagowania w razie Kryzysów Sanitarnych (MPCMU) złożonego z pracowników służb medycznych w Brukseli i Luksemburgu w celu zwiększenia zdolności Parlamentu do reagowania na przyszłe kryzysy;
33. zauważa, że całkowity koszt ośrodków testowania wyniósł 5 415 789 EUR w Brukseli, 302 288 EUR w Luksemburgu i 39 370 EUR w Strasburgu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że organy ds. zdrowia publicznego bezpłatnie dostarczyły szczepionki i wszystkie inne materiały na potrzeby kampanii szczepień Parlamentu; odnotowuje, że całkowity koszt ośrodka szczepień w Brukseli w 2021 r. wyniósł 230 502 EUR, z uwzględnieniem zatrudnienia sześciu pielęgniarek tymczasowych oraz dostosowania istniejącego narzędzia informatycznego pod kątem aspektów administracyjnych (odpowiednio 45 655 EUR i 184 847 EUR); wyraża uznanie dla pracy służby medycznej, pracowników laboratorium, z którym zawarto umowę i wolontariuszy w centrach testowania i szczepień Parlamentu Europejskiego w Brukseli; zauważa, że zarówno w Strasburgu, jak i w Luksemburgu kampanie szczepień były organizowane przez organy krajowe, w związku z czym Parlament nie poniósł żadnych kosztów;

34. przypomina, że art. 4 decyzji przewodniczącego z 1 czerwca 2021 r. w sprawie środków bezpieczeństwa mających na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się pandemii COVID-19 przewiduje kontrolę temperatury każdej osoby wchodzącej do budynków Parlamentu; zauważa, że w tym celu Parlament zakupił różne modele czujników temperatury ciała za łączną kwotę 595 459 EUR (382 515 EUR w 2020 r. i 212 944 EUR w 2021 r.); zauważa, że 40 urządzeń do pomiaru temperatury zakupionych w 2021 r. jako część wyposażenia i zainstalowanych w wykrywaczach metali nie było używanych od 14 marca 2022 r., a 4 kamery są obecnie przechowywane w magazynie; podkreśla, że latem często zdarzało się, że odmawiano dostępu osobom z powodu wysokiej temperatury na zewnątrz, co nie miało nic wspólnego z wysoką gorączką; przypomina, że nie wprowadzono żadnego przepisu uniemożliwiającego osobom, którym odmówiono wstępu, podjęcia ponownej próby wejścia chwilę później; zauważa, że Parlament nie przetwarzał ani nie gromadził żadnych danych szczególnie chronionych na podstawie art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽²⁾; zauważa, że ponieważ nie było konieczności przechowywania danych szczególnie chronionych, nie ma informacji o liczbie osób, którym odmówiono wstępu do budynków Parlamentu w okresie obowiązywania środka; wyraża ubolewanie nad konkluzją, że w związku z tym nie można ocenić skuteczności kontroli temperatury ciała ani zakupu sprzętu; przypomina o zasadzie, która przewiduje, że każde wykorzystanie pieniędzy publicznych powinno zawsze umożliwiać kontrolę prawidłowości wydatków i efektywności ich wykorzystania;
35. zauważa, że ograniczenie liczby personelu sprząającego nie było konieczne w Brukseli, ponieważ budynki pozostały otwarte, oraz że w Strasburgu i Luksemburgu wzrost potrzeb w zakresie sprzątania zrekompensował spadek działalności, zatem dostawcy usług sprzątania nie ponieśli żadnych strat w ciągu roku; odnotowuje, że pod koniec 2021 r. i na początku 2022 r. dwóch dostawców usług sprzątania w Brukseli przeprowadziło badanie satysfakcji wśród swoich pracowników zgodnie z wnioskiem zawartym w rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2020; zauważa, że pracownicy wypełnili ankietę anonimowo, a odpowiedzi były odbierane i przechowywane na zabezpieczonej platformie; podkreśla, że w przypadku pierwszego dostawcy, analiza wyników pokazuje, że ponad 90 % pracowników jest zmotywowanych do dobrej pracy, otrzymuje dobre wytyczne od swoich przełożonych i czuje się częścią zgranego zespołu; odnotowuje, że od 9 listopada 2022 r. wszystkie usługi sprzątania w pomieszczeniach Parlamentu w Brukseli świadczone są przez dwóch nowych usługodawców; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowy wykonawca podlega rygorystycznym zobowiązaniom zapewniającym uczciwe warunki pracy; przypomina, że nowy wykonawca zobowiązał się do przejścia wszystkich pracowników, którzy byli zatrudnieni przez poprzedniego wykonawcę przez co najmniej dziewięć miesięcy, i zwraca się do Parlamentu o dopilnowanie, aby to zobowiązanie zostało dotrzymane;
36. przypomina o negatywnym wpływie pandemii COVID-19 na personel gastronomiczny Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje środki solidarności wdrożone od kwietnia 2020 r. do grudnia 2021 r., a mianowicie zapewnianie „posiłków charytatywnych” i opłat za ciągłość działania w trzech miejscach pracy, które pomogły przynajmniej w utrzymaniu 37 miejsc pracy personelu gastronomicznego; wyraża uznanie dla faktu, że Parlament był pierwszą instytucją unijną, która uruchomiła program darowizn żywności, a podczas kryzysu związanego z COVID-19 był jedyną instytucją, która podjęła działania w celu ratowania zatrudnienia; wyraża zadowolenie, że od czasu wznowienia działalności gastronomicznej w marcu 2022 r. utworzono 20 nowych miejsc pracy; zauważa, że usługi gastronomiczne i usługi sprzątania są wykonywane przez usługodawców zewnętrznych ze względu na ich specyficzny charakter, który nie spełnia warunków internalizacji; podkreśla, że internalizacja podstawowych usług, takich jak gastronomia i sprzątanie, wymagałaby masowego zatrudnienia pracowników i doprowadziłaby do znacznego wzrostu kosztów; dlatego jest zdania, że organy zarządzające nie powinny rozważać internalizacji tych usług;

Tłumacze ustni

37. przypomina, że zgodnie z Regulaminem Parlamentu posłowie mają prawo do wypowiedzania się w Parlamencie w wybranym języku urzędowym, co jest odzwierciedleniem europejskiej różnorodności kulturowej i językowej oraz sprawia, że instytucje unijne są bardziej dostępne i przejrzyste dla wszystkich obywateli Unii; z zadowoleniem przyjmuje pracę wykonaną przez urzędników Parlamentu i zewnętrznych tłumaczy ustnych podczas pandemii, która umożliwiła korzystanie z tego prawa i utrzymanie funkcjonowania Parlamentu jako siedziby europejskiej demokracji; podkreśla, że jakość zapewnionego tłumaczenia ustnego ma bezpośredni wpływ na przekaz docierający do obywateli Unii;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

38. zauważa, że administracja Parlamentu wprowadziła zabezpieczenia, takie jak ograniczenie tygodniowych godzin tłumaczeń ustnych, ze względu na dodatkowy wysiłek ponoszony przy tłumaczeniu zdalnych mówców oraz fakt, że tłumacze ustni przez długi czas przebywali poza salą posiedzeń (tj. sale połączone, ośrodki w państwach członkowskich itp.); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że kilka działań zatwierdzonych przez Prezydium w 2020 i 2021 r., od wzmocnienia infrastruktury technicznej po zdalne tłumaczenia ustne, umożliwiło stopniowe zwiększenie zdolności w zakresie tłumaczeń ustnych do 70 % zdolności sprzed pandemii COVID-19 od listopada 2020 r. do kwietnia 2021 r., oraz do 90 % w styczniu 2022 r.;
39. jest zaniepokojony zgłaszanymi problemami ze słuchem, które wynikały z długotrwałego tłumaczenia na odległość przy użyciu niskiej jakości sprzętu nagłaśniającego; jest zaalarmowany faktem, że 63,5 % respondentów (127 z 200) zgłosiło problemy ze słuchem w ankiecie dotyczącej zdalnego tłumaczenia symultanicznego przeprowadzonej przez delegację tłumaczy ustnych na początku 2021 r., a 54 % respondentów (702 z 1 602) wspomniało w ankiecie przeprowadzonej wśród stałych i zewnętrznych tłumaczy ustnych w maju 2022 r., że praca w warunkach stworzonych w związku z pandemią COVID-19 miała wpływ na ich zdrowie i samopoczucie; podkreśla fakt, że problemy zdrowotne zgłaszane przez tłumaczy ustnych są monitorowane przez służby medyczne Parlamentu oraz że administracja podjęła ukierunkowane działania w celu poprawy jakości dźwięku; przypomina o obowiązku dbania przez instytucje unijne o zdrowie swoich pracowników, który należy uwzględnić przy wdrażaniu środków zapobiegawczych;
40. odnotowuje decyzję Konferencji Przewodniczących z 2 czerwca 2022 r. zezwalającą na wyjątki w przypadku zdalnych wystąpień podczas posiedzeń komisji i zauważa, że konfiguracja techniczna i zgodność zdalnych wystąpień z wymogami to główne wyzwania, które należy przewyciężyć, aby osiągnąć dobrą jakość dźwięku podczas hybrydowych posiedzeń Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wśród innych środków i kampanii informacyjnych rozdano posłom ponad 1 700 profesjonalnych mikrofonów wysokiej jakości i 1 342 zestawy słuchawkowe, a także fakt, że kwestorzy wydali zawiadomienia 50/2020 i 12/2021 z wytycznymi dla mówców zdalnych; zauważa, że administracja Parlamentu oferuje również pilotażowo wysokiej jakości mikrofony zewnętrznym mówcom, którzy będą występować zdalnie, na przykład składającym petycje; wyraża ubolewanie, że wysiłki i przyznane środki budżetowe okażą się zbędne, jeżeli nadal będą dopuszczalne zdalne wystąpienia posłów i innych mówców bez odpowiedniego sprzętu; z zadowoleniem przyjmuje kampanię informacyjną na temat znaczenia jakości dźwięku podczas wystąpień zdalnych i apeluje o przeprowadzanie dalszych kontroli technicznych przed każdym wystąpieniem;
41. zauważa, że usługi platformy Interactio nabyto w 2021 r. w ramach dostępnej umowy ramowej, która obecnie nie odnosi się do normy ISO dotyczącej tłumaczeń konferencyjnych; zauważa, że sekretarz generalny stwierdza w swoich pisemnych odpowiedziach udzielonych parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej, że platforma Interactio spełnia wymogi ISO dotyczące jakości dźwięku;
42. zauważa, że tłumacze ustni Parlamentu zorganizowali strajk w okresie od czerwca do października 2022 r. w celu uzyskania poprawy warunków pracy, przede wszystkim zapewnienia lepszej jakości dźwięku oraz ograniczenia liczby i czasu trwania tłumaczeń ustnych mówców zdalnych, jak miało to miejsce podczas pandemii COVID-19; ubolewa, że podczas strajku tłumacze administracja Parlamentu skorzystała z zewnętrznych usług tłumaczeniowych, których łączny koszt wyniósł 47 324 EUR, ponieważ decyzja ta zagroziła normom jakości tłumaczeń ustnych Parlamentu, a co ważniejsze, utrudniła pracownikom wykonywanie prawa do strajku; podkreśla, że zewnętrzne usługi zdalnych tłumaczeń ustnych zasadniczo nie powinny być świadczone w przypadku głównych posiedzeń organów parlamentarnych; z zadowoleniem przyjmuje przejściowe ustalenia robocze dotyczące posiedzeń z udziałem mówców zdalnych uzgodnione 17 października 2022 r. między związkiem zawodowym, przedstawicielami tłumaczy ustnych i administracją Parlamentu i zauważa, że odbędą się negocjacje w sprawie warunków pracy tłumaczy ustnych w celu rozważenia metod pracy Parlamentu po pandemii; podkreśla, że DG LINC powinna zaplanować swoje przyszłe potrzeby w zakresie tłumaczeń ustnych, a także rozważyć zatrudnienie nowych tłumaczy ustnych w odpowiednim czasie;

Personel, akredytowani asystenci parlamentarni i asystenci krajowi, stażyści*Personel*

43. zauważa, że na koniec 2021 r. 877 z 6 621 stanowisk (13,2 %) było nieobsadzonych; dostrzega ogólne trudności napotymane przez instytucje unijne, w tym Parlament, w przyciąganiu i zatrzymywaniu talentów, co ma wpływ na różnorodność i geograficzne rozmieszczenie siły roboczej; zauważa, że w 2021 r. DG PERS przeprowadziła dwa badania w celu ustalenia głównych powodów ubiegania się o pracę w Parlamencie, których wyniki wskazywały na wynagrodzenia, ale także na znaczenie pracy i elastyczne warunki pracy; odnotowuje opinię administracji Parlamentu na temat powolnego przeprowadzania konkursów przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO), ale przypomina obecny proces transformacji mający na celu skrócenie czasu trwania konkursów, zwiększenie ich skuteczności i lepsze ukierunkowanie na profile specjalistów przy zachowaniu obiektywizmu i równego traktowania jako istoty tego procesu; zauważa, że w 2021 r. Parlament zaczął organizować wewnętrzne konkursy, i wyraża zaniepokojenie przyspieszonymi procedurami rekrutacyjnymi, które mogą prowadzić do dyskryminacji między kategoriami zawodowymi;
44. apeluje o głęboką refleksję nad nowymi sposobami pracy, które mogą pogodzić potrzeby administracji Parlamentu (w tym spójność zespołu, komunikację wewnętrzną i przyjmowanie nowych pracowników) przy uwzględnieniu oczekiwań i zadowolenia pracowników, co pozytywnie wpłynęłoby na ich wyniki, a także na atrakcyjność Parlamentu jako pracodawcy; podkreśla w tym kontekście znaczenie prawdziwego dialogu społecznego z przedstawicielami personelu w kluczowych kwestiach, takich jak elastyczne środowisko pracy, zdrowie i opieka społeczna oraz możliwości szkolenia i rozwoju kariery zawodowej; zwraca również uwagę na potrzebę przeglądu przepisów chroniących przed molestowaniem w kontekście tych nowych form pracy; zauważa, że fizyczna obecność ma znaczenie dla skuteczności interakcji wszystkich uczestników procesów parlamentarnych; sugeruje powołanie wspólnego komitetu wspierającego DG PERS w monitorowaniu skutecznego wdrażania i przestrzegania klarownych wytycznych dotyczących telepracy i prawa do bycia offline, które można dostosować do potrzeb różnych służb; podkreśla, że w związku z posiadaniem jednolitych przepisów wynikających z regulaminu pracowniczego Parlament powinien dostosować przepisy dotyczące telepracy do innych instytucji unijnych, które wprowadziły możliwość telepracy poza trzema miejscami pracy, co zwiększyłoby również atrakcyjność Parlamentu jako pracodawcy;
45. przypomina o bardzo niewystarczającym poziomie zatrudnienia w sekretariatach komisji parlamentarnych pod koniec 2020 r. wynikającym m.in. ze zwiększonego obciążenia pracą, metod pracy stosowanych w wyniku pandemii COVID-19 oraz utworzenia nowych komisji tymczasowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po przyjęciu budżetu na 2022 r. w planie zatrudnienia utworzono 66 nowych stanowisk w schemacie organizacyjnym (12 w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej (DG EXPO) i 54 w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej (DG IPOL)) w celu szybkiego zwiększenia wsparcia komisji parlamentarnych; wyraża zaniepokojenie, że zgodnie z obecnymi planami zwiększenie zatrudnienia netto (w tym liczby stanowisk w schemacie organizacyjnym i pracowników kontraktowych) obejmie jedynie 8 dodatkowych pracowników, choć liczba pracowników kontraktowych spadła o 23 w okresie od stycznia do listopada 2022 r.; przypomina sekretarzowi generalnemu o zobowiązaniu do faktycznego wzmocnienia potencjału kadrowego w DG EXPO i DG IPOL, w tym zapewnienia odpowiedniej liczby pracowników kontraktowych; zwraca uwagę, że wszystkie dostępne zasoby w komisjach, departamentach tematycznych, służbach horyzontalnych i służbach pomocniczych należy przeznaczyć na wdrażanie uprawnień i procedur ustawodawczych, budżetowych i kontrolnych Parlamentu; w związku z tym apeluje o rozdzielanie dostępnych środków w zależności od poziomu aktywności komisji w tych obszarach, a nie wyłącznie od liczby sprawozdań ustawodawczych;
46. jest zaniepokojony decyzją Prezydium z 21 listopada 2022 r., opartą na wniosku sekretarza generalnego, w sprawie ogólnych przepisów wykonawczych wprowadzających w życie art. 27 regulaminu pracowniczego; kładzie nacisk na znaczenie osiągnięcia sprawiedliwej równowagi geograficznej wśród pracowników Parlamentu, pod warunkiem że środki te są „odpowiednie”, zgodnie z wymogami art. 27, oraz podkreśla, że konkursy muszą odbywać się z poszanowaniem podstawowych zasad zapisanych w regulaminie pracowniczym i Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, takich jak zasady równości, niedyskryminacji i proporcjonalności; przypomina ponadto, że zgodnie z art. 27 „takie odpowiednie środki muszą być uzasadnione i nie mogą w żadnym przypadku prowadzić do przyjęcia innych kryteriów rekrutacji niż kryteria oparte na kompetencjach”; apeluje o natychmiastowe przekazanie ogólnych przepisów wykonawczych do Wydziału Prawnego Parlamentu w celu oceny zgodności;

47. odnotowuje projekt „Strategia dotycząca pracowników kontraktowych II” mający na celu wsparcie dyrekcji generalnych w ocenie, czy internalizacja funkcji wykonywanych przez usługodawców zewnętrznych byłaby korzystniejsza dla Parlamentu; zauważa, że DG PERS udzieliła wsparcia DG INLO, DG ITEC oraz Dyrekcji Generalnej ds. Bezpieczeństwa i Ochrony (DG SAFE) przy uruchamianiu procedur internalizacji; przypomina, że rekrutacja pracowników kontraktowych jest dopuszczalnym środkiem, gdy jest to uzasadnione, ale nalega, aby podstawowe zadania były wykonywane przez stałych pracowników;
48. zauważa szczególne trudności w znalezieniu kandydatów chętnych do pracy w Parlamencie w Luksemburgu, głównie ze względu na wysokie koszty utrzymania i rosnące ceny mieszkań przy wynagrodzeniu, które jest dostosowane do warunków życia w Brukseli; zwraca się do administracji Parlamentu o przekazanie Komisji wniosku dotyczącego rozwiązania długotrwałego i poważnego problemu indeksacji wynagrodzeń w Luksemburgu poprzez przyjęcie aktu delegowanego w celu skorygowania odpowiedniego przepisu regulaminu pracowniczego;
49. zwraca uwagę na znaczenie systemów zarządzania wiedzą dla uniknięcia utraty wiedzy fachowej w administracji Parlamentu; uznaje, że mobilność mogłaby pomóc pracownikom w zdobyciu nowych umiejętności, ale uważa również, że administracja Parlamentu powinna motywować pracowników i wspierać ich w dobrowolnym przemieszczaniu się między różnymi służbami, tak aby obowiązkowy program mobilności był ostatecznością, ponieważ w niektórych przypadkach obowiązek ten może prowadzić do rezygnacji członków personelu z pracy w Parlamencie; zwraca uwagę, że obowiązkowa polityka mobilności może stanowić szczególne wyzwanie dla pracowników DG IPOL ze względu na zgromadzoną specjalistyczną wiedzę; apeluje o całkowitą zmianę polityki mobilności przy uwzględnieniu opinii i doświadczenia przedstawicieli personelu;
50. przypomina, że Prezydium zatwierdziło 13 stycznia 2020 r. nowe i bardziej ambitne cele dotyczące równowagi płci na stanowiskach kierowniczych wyższego i średniego szczebla w administracji Parlamentu, które mają zostać osiągnięte do 2024 r., co oznacza, że kobiety powinny zajmować 50 % stanowisk kierowników działów, 50 % stanowisk dyrektorów i 40 % stanowisk dyrektorów generalnych; przypomina, że następnie opracowano plan działania w sprawie równości płci na lata 2021-2022, mający na celu ułatwienie wdrażania tych celów, a także kompleksowe uwzględnienie problematyki płci we wszystkich działaniach Parlamentu, który został zatwierdzony przez Prezydium 6 lipca 2020 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 42,7 % kierowników działów i 50 % dyrektorów to kobiety, podczas gdy odsetek kobiet na stanowiskach dyrektorów generalnych wzrósł od 2021 r. z 15,4 % do 28 %; zauważa, że w 2021 r. Parlament zatrudnił 536 kobiet (50,3 %) i 530 mężczyzn (49,7 %) we wszystkich kategoriach pracowników łącznie; zauważa trudności w osiągnięciu zadowalającej równowagi płci w niektórych konkretnych służbach, takich jak DG SAFE, w której 81 % stanowią mężczyźni, a 19 % kobiety; zwraca się do administracji o ocenę planu działania na lata 2021–2022 w oparciu o wybrane wskaźniki monitorowania postępów w kontekście nadchodzącego absolutorium;
51. z zadowoleniem przyjmuje plan działania na rzecz różnorodności przyjęty przez Prezydium w listopadzie 2021 r., w którym określono cele w obszarze równych szans, takie jak konsolidacja ról i mandatu grupy ds. dostępności i włączenia, aby zwiększyć koordynację i współpracę w zakresie przygotowywania i wdrażania polityki Parlamentu dotyczącej niepełnosprawności oraz przedstawiania konkretnych propozycji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Parlament jest pierwszą instytucją, która organizuje procedury naboru (działania pozytywne) dla stażystów i pracowników kontraktowych z niepełnosprawnościami;
52. przypomina, że zgodnie z art. 9 regulaminu pracowniczego Komitet Pracowniczy reprezentuje interesy pracowników wobec ich instytucji oraz zapewnia stały kontakt między instytucją a pracownikami; zwraca uwagę, że decyzje podejmowane przez organy zarządzające Parlamentu często wywierają znaczący wpływ na pracowników, w związku z czym ponownie podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma wysłuchanie przedstawicieli pracowników podczas omawiania ogólnych kwestii mających wpływ na politykę kadrową Parlamentu;
53. przypomina o swoim zaleceniu dla Komisji zawartym w rezolucji z 18 kwietnia 2018 r., aby „przeprowadziła przegląd administracyjnej procedury mianowania wysokich rangą urzędników w celu zapewnienia we wszystkich przypadkach wyboru najlepszych kandydatów z zachowaniem maksymalnej przejrzystości i równości szans, a tym samym stworzenia modelu dla innych instytucji europejskich”; przypomina, że procedura mianowania sekretarza generalnego była przejrzystym procesem, w ramach którego kandydaci byli traktowani w sposób sprawiedliwy i równy, przy jednoczesnym spełnieniu wszystkich niezbędnych wymogów kwalifikowalności; podkreśla, że decyzja o wyborze zwycięskiego kandydata została podjęta znaczną większością głosów Prezydium;

Akredytowani asystenci parlamentarni

54. ponownie wyraża opinię, że szczególne stosunki robocze między posłami a akredytowanymi asystentami parlamentarnymi mogą obejmować sytuację, w której obie strony postanawiają rozwiązać umowę za obopólną zgodą wcześniej niż przewidywano, ale bez utraty zaufania; wzywa Prezydium do skonsultowania się z Wydziałem Prawnym Parlamentu i DG PERS w sprawie możliwości rozwiązania umowy za obopólną zgodą przed datą jej wygaśnięcia oraz do poinformowania Komisji Kontroli Budżetowej o wynikach;
55. ponownie podkreśla, że akredytowani asystenci parlamentarni towarzyszą posłom podczas sesji miesięcznych w Strasburgu powinni otrzymać polecenie wyjazdu służbowego i otrzymać zwrot kosztów zgodnie z obowiązującymi przepisami;
56. ponownie domaga się, aby akredytowani asystenci parlamentarni otrzymywali taką samą dietę dzienną jak urzędnicy i inni pracownicy statutowi za podróże służbowe w celu uczestnictwa w sesjach miesięcznych w Strasburgu, biorąc pod uwagę, że pula środków na diety parlamentarne pozostaje niezmieniona; jest zdania, że obecna sytuacja, zaostrożona przez skumulowany wzrost cen w ciągu ostatnich kilku lat, stawia akredytowanych asystentów parlamentarnych w trudniejszej sytuacji finansowej, ponieważ muszą oni dojeżdżać do Strasburga, aby wykonywać swoją pracę dokładnie tak samo, jak urzędnicy Parlamentu i inni pracownicy statutowi; nie rozumie tego nierównego traktowania w odniesieniu do podróży służbowych do Strasburga, ponieważ wydatki ponoszone przez akredytowanych asystentów parlamentarnych w związku z podróżami poza trzema miejscami pracy Parlamentu są zwracane, mutatis mutandis, zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do podróży służbowych urzędników; podkreśla, że ujednolicenie diety dziennej z dietą personelu statutowego położyłoby również kres nieuzasadnionemu istnieniu trzech różnych kwot diet do wyboru; ponawia w związku z tym swój wniosek do Prezydium o zmianę decyzji z 2 października 2017 r. w celu wdrożenia takiego dostosowania;
57. zauważa, że obowiązujące przepisy przyjęte przez Prezydium i Konferencję Przewodniczących obecnie zabraniają akredytowanym asystentom parlamentarnym towarzyszyć posłom w oficjalnych delegacjach Parlamentu i misjach komisji; zwraca uwagę, że wsparcie techniczne zapewniane przez akredytowanych asystentów parlamentarnych podczas misji ma kluczowe znaczenie dla uczestniczących w nich posłów; jest zaniepokojony, że taka sytuacja w praktyce prowadzi do tego, że posłowie finansują podróże akredytowanych asystentów parlamentarnych z dodatku z tytułu kosztów ogólnych, i zmusza asystentów do wykorzystywania urlopu wypoczynkowego; wzywa Prezydium i Konferencję Przewodniczących do zmiany obecnych przepisów, aby umożliwić akredytowanym asystentom parlamentarnym – pod pewnymi warunkami, które należy jeszcze określić, i mając na uwadze ograniczenia logistyczne misji – towarzyszenie posłom w oficjalnych delegacjach i misjach Parlamentu, co zostało powtórzone w kilku rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium;
58. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ostatni przegląd przepisów Prezydium dotyczących grup odwiedzających umożliwił posłom wyznaczenie specjalistów, którzy ponoszą odpowiedzialność finansową, co spowodowało spadek o 28 % liczby akredytowanych asystentów parlamentarnych pełniących rolę szefów grup odwiedzających; nalega zatem na Prezydium, aby akredytowani asystenci parlamentarni nie byli wyznaczani na szefów grup, ponieważ ten poziom odpowiedzialności finansowej może zagrozić odpowiednim procedurom audytu, lub alternatywnie wzywa do rozdzielenia ról szefa grupy i osoby ponoszącej odpowiedzialność finansową, pozostawiając odpowiedzialność finansową jedynie członkowi sponsorowanej grupy lub specjalistom takim jak upoważnieni płatnicy lub biura podróży;
59. przypomina, że posłowie mogą oferować staż obywatelom państw trzecich, pod warunkiem że dopilnują, aby stażyci spełniali wymogi wizowe kraju, w którym zostali wyznaczeni; zauważa, że pracownicy z państw trzecich przybywający do Belgii, aby odbyć w Brukseli staż trwający dłużej niż 90 dni, muszą złożyć wniosek o uprzednie zezwolenie właściwych regionalnych organów służb publicznych, tj. Bruxelles Economie et Emploi; wyraża zaniepokojenie, że właściwe służby Parlamentu uzgodniły z tym ostatnim, że właściwe biuro posła przedstawia dokumentację kandydata, co w praktyce oznacza, że akredytowany asystent parlamentarny z biura poselskiego jest zobowiązany do przekazania własnych danych osobowych władzom publicznym, aby działać jako punkt kontaktowy dla władz publicznych w związku z wnioskiem wizowym stażysty z państwa trzeciego; przypomina, że Parlament nie może stawiać akredytowanych asystentów parlamentarnych w sytuacji, która mogłaby naruszać ich prawa jako personelu statutowego i wzywa administrację Parlamentu do znalezienia innego rozwiązania, które nie będzie zagrażało prywatności i bezpieczeństwu prawnemu akredytowanych asystentów parlamentarnych ani stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa Parlamentu;

60. wzywa administrację Parlamentu do zaplanowania kursów szkoleniowych dla akredytowanych asystentów parlamentarnych przy uwzględnieniu ich obciążenia pracą, które jest bezpośrednio związane z kalendarzem parlamentarnym i ogólną obecnością posłów w Parlamencie, w celu pogodzenia wykonywania ich obowiązków ze szkoleniem zawodowym, do którego są uprawnieni zgodnie z art. 11 przepisów wykonawczych do tytułu VII warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej;

Stażyci

61. odnotowuje, że program rekrutacji i rozwoju im. Schumana został uruchomiony po raz pierwszy przez administrację Parlamentu w okresie realizacji staży rozpoczynającym się w marcu 2021 r.; ubolewa, że administracja Parlamentu nie skonsultowała się z Komitetem Pracowniczym w sprawie tej inicjatywy na wczesnym etapie, i odnotowuje negatywną opinię wyrażoną w rezolucji z 18 października 2021 r., w której poddaje się w wątpliwość obiektywność i sprawiedliwy charakter tego programu; jest świadomy trudności, jakie napotyka administracja Parlamentu przy zatrudnianiu i zatrzymywaniu talentów – w szczególności młodych specjalistów – w instytucji; nalega, aby rekrutacja opierała się na podstawowych zasadach przejrzystości, obiektywizmu i uczciwości unijnej służby publicznej; podkreśla, że procedury rekrutacji muszą być oparte na kryteriach merytorycznych, konkurencyjne, sprawiedliwe i przejrzyste, i wzywa sekretarza generalnego do zaangażowania zarówno Komitetu Pracowniczego, jak i Komitetu Akredytowanych Asystentów Parlamentarnych w przegląd tego programu, aby znaleźć porozumienie w odniesieniu do modelu, który należy stosować w przyszłości;
62. zauważa, że zniżka dla stażystów w stołówkach Parlamentu, wynosząca 1 EUR, opiera się na wcześniejszych zniżkach wynikających z podpisanych umów i ówczesnych cen; uważa, że zniżka ta jest obecnie jedynie symboliczna i niewystarczająca, w związku z czym wzywa administrację Parlamentu do rozważenia, czy można by wprowadzić automatyczną aktualizację na podstawie wahań cen żywności;

Przejrzystość i aspekty etyczne

63. podkreśla, że przejrzystość, odpowiedzialność i uczciwość to podstawowe zasady etyczne obowiązujące w instytucjach Unii, w szczególności w Parlamencie jako domu europejskiej demokracji; przypomina, że słabe zasady etyki i brak ich egzekwowania mogą zagrozić integralności instytucji oraz że należy zapobiegać nieetycznym zachowaniom, ścigać je i potępiać, ponieważ poważnie szkodzą one wiarygodności i legitymacji Parlamentu i Unii jako całości oraz stanowią poważne zagrożenie dla demokracji i zaufania publicznego; przypomina rezolucję Parlamentu z 15 grudnia 2022 r. w sprawie podejrzeń o korupcję ze strony Kataru oraz szerszej potrzeby przejrzystości i odpowiedzialności w instytucjach unijnych; przypomina zarówno wnioski i zalecenia Trybunału Obrachunkowego zawarte w sprawozdaniu specjalnym 13/2019 w sprawie ram etycznych instytucji Unii, jak i rezolucję Parlamentu z 16 września 2021 r. w sprawie wzmocnienia przejrzystości i uczciwości w instytucjach UE, w której to rezolucji wezwano do ustanowienia niezależnego i międzyinstytucjonalnego organu ds. etyki pełniącego rolę zapobiegawczą, a także rolę czuwania nad przestrzeganiem zasad i rolę doradczą; wzywa Komisję do sfinalizowania i przedłożenia wniosku ustanawiającego ten organ; przypomina o konieczności utworzenia do końca obecnej kadencji takiego unijnego organu ds. etyki;
64. podkreśla potrzebę wzmocnienia zaufania do unijnego procesu decyzyjnego poprzez poprawę przejrzystości, etyki i dobrego postępowania w Parlamencie; apeluje o gruntowny przegląd ram etycznych Parlamentu poprzez uwzględnienie wyciągniętych wniosków, zapewnienie pełnego wdrożenia i wzmocnienie obecnych zasad kontroli, aby zapewnić silniejsze środki odstrasżające w celu skutecznego przeciwdziałania obecnym i przyszłym zagrożeniom i ingerencjom, niezależnie od tego, czy dotyczą one posłów czy pracowników; podkreśla, że nielegalna działalność finansowana z płatnego lobbingu stanowi poważny atak na demokrację i musi się spotkać z zerową tolerancją i wzmoczoną czujnością; wzywa w szczególności do przeglądu Regulaminu i kodeksu postępowania posłów, a także do pilnej modernizacji i reformy obecnego komitetu doradczego Parlamentu Europejskiego ds. postępowania posłów z udziałem niezależnych ekspertów, wybranych na podstawie ich kompetencji, doświadczenia, niezależności i cech zawodowych, w celu zwiększenia jej widoczności i znaczenia, skonsolidowania jego roli i wzmocnienia jego uprawnień, aby zagwarantować, że posłowie działają bez ulegania jakimkolwiek niepożądanemu wpływowi przedstawicieli grup interesu, poprzez ścisłe uregulowanie płatnych działań w trakcie kadencji, prezentów lub zaproszeń na wyjazdy, oczekiwania dotyczących przyszłego zatrudnienia oraz niewłaściwego wykorzystywania informacji lub kontaktów; zaleca szkolenie z zakresu przeciwdziałania korupcji i przejrzystości dla posłów, akredytowanych asystentów parlamentarnych i pracowników;

65. w związku z tym podkreśla potrzebę wprowadzenia bardziej rygorystycznych przepisów, zwiększenia przejrzystości i monitorowania dochodów ubocznych posłów w celu uniknięcia konfliktu interesów; wnosi o zmianę kodeksu postępowania w celu uwzględnienia tej szczególnej troski;
66. podkreśla niedawne przypadki naruszenia zasad przejrzystości i korupcji w związku z organizacjami pozarządowymi Fight Impunity i No Peace Without Justice oraz wyraża ubolewanie, że Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) zorganizowało w czerwcu 2022 r. dwudniową konferencję wspólnie z tymi organizacjami, mimo że nie były one zarejestrowane w rejestrze służącym przejrzystości;
67. przypomina, że zgodnie z przyjętymi przez Prezydium przepisami Parlamentu dotyczącymi wysłuchań publicznych ^(²) przedstawiciele grup interesu mogą być zapraszani jako mówcy na wydarzenia w Parlamencie, w tym na posiedzenia komisji, tylko wtedy, gdy są wpisani do rejestru służącego przejrzystości, oraz że sekretariat komisji lub organ zarządzający Parlamentu organizujący wysłuchanie jest odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania tego obowiązku; wzywa do obowiązkowych kontroli przejrzystości przez administrację i odpowiednich kontroli przez sekretariaty komisji;
68. wzywa administrację do wprowadzenia środków mających na celu zaostreżenie wewnętrznych przepisów i instrumentów zapobiegania konfliktom interesów, takich jak system wczesnego wykrywania i wykluczania (EDES) i forum ds. przetargów (PPF), w szczególności w odniesieniu do wydarzeń i badań zleczanych przez organy Parlamentu, oraz do wprowadzenia obowiązku rejestracji w rejestrze służącym przejrzystości dla podmiotów zewnętrznych uczestniczących w jakiegokolwiek formie;
69. podkreśla, że należy dokonać przeglądu zasad dostępu zainteresowanych stron do pomieszczeń Parlamentu; zaleca wykorzystywanie rozwiązań cyfrowych służących umieszczeniu i śledzeniu numeru identyfikacyjnego zainteresowanych stron w rejestrze służącym przejrzystości we wszystkich działaniach Parlamentu z udziałem podmiotów zewnętrznych, takich jak żądanie numeru rejestracyjnego w celu akredytacji odwiedzających i organizacji wydarzeń;
70. zauważa, że jakość wpisów do rejestru służącego przejrzystości poprawiła się w ostatnich latach i wyraża uznanie dla roli wspólnego sekretariatu w tej poprawie, pomimo ograniczonych zasobów; ubolewa jednak, że ogólna jakość wpisów pozostaje niezadowolająca; wzywa do zapewnienia wszelkich niezbędnych środków w celu zagwarantowania skutecznego egzekwowania przepisów wewnętrznych związanych z rejestrem służącym przejrzystości, w tym, w razie potrzeby, nakładania odpowiednich sankcji; wzywa do wzmocnienia rejestru służącego przejrzystości, który powinien być autentycznie obowiązkowy, oraz do rozszerzenia zakresu rejestru służącego przejrzystości o przedstawicieli państw trzecich;
71. przypomina, jak ważne jest zapewnienie i promowanie przejrzystej i etycznej reprezentacji interesów na szczeblu unijnym oraz że rejestr służący przejrzystości utworzono, aby zapewnić otwartość i przejrzystość instytucji unijnych w ich dialogu z przedstawicielami grup interesu i społeczeństwem obywatelskim; przypomina o obowiązku przejrzystości wynikającym z art. 11 Regulaminu i wzywa Parlament do aktywnego zachęcania posłów i pracowników, aby nie organizowali żadnych spotkań ani nie uczestniczyli w działalności lobbingowej z organizacjami, które nie są wpisane do rejestru służącego przejrzystości; przypomina, że informacje i zawiadomienia przypominające o obowiązku publikowania informacji o spotkaniach z przedstawicielami grup interesu należy wysyłać do wszystkich posłów w regularnych odstępach czasu; wzywa Komisję Spraw Konstytucyjnych Parlamentu Europejskiego do zmiany Regulaminu w celu rozszerzenia obowiązku publikowania informacji o spotkaniach z przedstawicielami grup interesu na wszystkich posłów pracujących nad sprawozdaniami, opiniami lub rezolucjami; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że infrastruktura Parlamentu umożliwiająca posłom publikację zaplanowanych spotkań z przedstawicielami grup interesu została zaktualizowana i jest obecnie powiązana zarówno z rejestrem służącym przejrzystości, jak i z Obserwatorium Legislacyjnym; wzywa służby Parlamentu do rozszerzenia tej infrastruktury na stronie internetowej Parlamentu, aby umożliwić akredytowanym asystentom parlamentarnym i doradcom politycznym dobrowolne publikowanie informacji o ich spotkaniach z przedstawicielami grup interesu; wzywa służby parlamentarne do stworzenia przyjaznego dla użytkownika repozytorium internetowego w celu publikowania informacji o spotkaniach lobbingowych w formie otwartych danych;

⁽²⁾ Przepisy dotyczące wysłuchań publicznych, decyzja Prezydium z 18 czerwca 2003 r.

72. wzywa administrację do uwzględnienia żądań Komisji Kontroli Budżetowej dotyczących przejrzystości i etyki zgodnie z planem działania „Poprawa uczciwości, niezależności i rozliczalności – pierwsze kroki”, zatwierdzonym przez Prezydium 8 lutego 2023 r., oraz z odpowiednimi rezolucjami Parlamentu; wzywa administrację Parlamentu do uwzględnienia również uwag Rzecznika Praw Obywatelskich i jego przyszłych zaleceń w sprawie SI/1/2023/MIK dotyczącej procesu reform w celu dalszej poprawy ram etyki i przejrzystości Parlamentu; wzywa Parlament do szybkiego wdrożenia wszystkich wniosków zawartych w rezolucjach Parlamentu, w tym do wzmocnienia mechanizmów kontroli wewnętrznej i monitoringu, a także do dostosowania przepisów wewnętrznych dotyczących informowania o nieprawidłowościach do standardów określonych w dyrektywie UE;
73. przypomina w szczególności o potrzebie niezwłocznego wdrożenia wszystkich 15 środków mających na celu ograniczenie korupcji i zwiększenie uczciwości, odpowiedzialności i przejrzystości, przyjętych w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie podejrzeń o korupcję ze strony Kataru i szerszej potrzeby przejrzystości i odpowiedzialności w instytucjach europejskich, a także o wyraźnych wnioskach zawartych w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2023 r. w sprawie działań następczych w związku ze środkami, o które zwrócił się Parlament w celu wzmocnienia integralności instytucji europejskich;
74. stwierdza, że obecne wytyczne dotyczące porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2021 r. w sprawie rejestracji zainteresowanych stron są niewystarczające; podkreśla potrzebę dokładnej kontroli wstępnej w ramach rejestracji w rejestrze służącym przejrzystości w celu ujawnienia wszystkich źródeł finansowania; zwraca uwagę, że finansowanie z funduszy Unii musi być możliwe do prześledzenia od bezpośredniego odbiorcy do beneficjenta końcowego, gdy środki są przekazywane między ogniwami łańcucha; wzywa do zmiany wytycznych dotyczących rejestracji w rejestrze służącym przejrzystości w celu ujawnienia wszystkich wpływających i wypływających środków, w tym przekazywania środków przez jedną organizację pozarządową i zainteresowaną stronę innej organizacji i zainteresowanej stronie;
75. zauważa, że w niektórych przypadkach praca organizacji pozarządowych i zainteresowanych stron była wykorzystywana do finansowania nielegalnej działalności i wpływania na podejmowanie decyzji przez Parlament w imieniu osób trzecich; zwraca uwagę, że takie przypadki wykryto dzięki wprowadzonym środkom kontroli i bezpieczeństwa, chociaż istnieją znaczne możliwości poprawy;
76. ponownie podkreśla, że dostęp przedstawicieli grup interesu do instytucji unijnych i ich programów finansowania musi być wcześniej weryfikowany i sprawdzony pod kątem ewentualnego włączenia do systemu wczesnego wykrywania i wykluczania (EDES);
77. wzywa do wprowadzenia zakazu tworzenia grup przyjaźni z państwami trzecimi, jeżeli istnieje już oficjalna delegacja Parlamentu; przypomina, że należy przestrzegać art. 35 Regulaminu, aby uniknąć jakichkolwiek pomyłek z oficjalną działalnością Parlamentu prowadzoną z państwami trzecimi; zaleca, aby w indywidualnych przypadkach Parlament zezwalał na grupy przyjaźni prowadzące działania związane z niektórymi podregionami lub niektórymi prześladowanymi mniejszościami lokalnymi, dla których nie istnieje oficjalna delegacja;
78. zauważa, że komitet doradczy ds. postępowania posłów zbadał dwa przypadki domniemych naruszeń kodeksu postępowania w 2021 r., a w jednym z nich przewodniczący postanowił nałożyć karę w postaci nagany na odnośnych posłów w lipcu 2021 r.; zauważa, że administracja Parlamentu zweryfikowała jeden przypadek możliwego konfliktu interesów na podstawie przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego w związku z rekrutacją członka rodziny, zidentyfikowany w 2021 r., co z kolei ostatecznie doprowadziło do wszczęcia w 2022 r. procedury odzyskania niewłaściwie wykorzystanych wydatków związanych z pomocą parlamentarną dla posłów;
79. wskazuje, że mimo iż w ciągu ostatnich jedenastu lat odnotowano co najmniej 25 przypadków naruszenia kodeksu postępowania przez posłów, przewodniczący Parlamentu ani razu nie nałożyli na posłów sankcji finansowych; wzywa przewodniczącą do rozważenia możliwości nałożenia sankcji finansowych w przypadku udowodnienia posłom naruszeń kodeksu postępowania, aby zapewnić, że sankcje będą miały rzeczywisty efekt odstraszący;

80. zauważa, że w 2021 r. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) zbadał 18 spraw, a Prokuratura Europejska (EPPO) zbadała 3 sprawy z udziałem Parlamentu dotyczące kwestii związanych z uprawnieniami finansowymi i socjalnymi posłów oraz finansowaniem struktur politycznych; zauważa, że spośród 18 dochodzeń OLAF-u 4 zakończyły się wydaniem sprawozdania z zaleceniami finansowymi, 1 dochodzenie – wydaniem sprawozdania końcowego z zaleceniami dyscyplinarnymi, 5 dochodzeń – wydaniem decyzji o umorzeniu sprawy, natomiast 8 dochodzeń jest nadal prowadzonych w 2022 r.; zauważa również, że OLAF zbadał 5 spraw obejmujących pracowników Parlamentu; 2 sprawy zamknięto w 2021 r. bez zalecenia, a 3 nie zakończono; zauważa, że żadne z dochodzeń EPPO nie zostało zakończone w 2021 r.; zwraca się do administracji o sprawdzenie, czy w pełni wdrożono zalecenia OLAF-u i czy odzyskano zagrożone kwoty (zwłaszcza wypłaconą nieprawidłowo kwotę 1 837 000 EUR), a także o przedstawienie streszczenia typologii zbadanych spraw, bez ujawniania danych wrażliwych, aby móc wyciągnąć wnioski i wprowadzić ulepszenia;
81. odnotowuje, że Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) nie ma obecnie w żadnym wypadku dostępu do biur, komputerów i kont poczty elektronicznej posłów, nawet w przypadku badania spraw związanych z posłami na podstawie uzasadnionych podejrzeń; podkreśla, że potrzebna jest odpowiednia procedura przyznawania dostępu OLAF-owi w przypadku uzasadnionych podejrzeń wobec poszczególnych posłów; wzywa Prezydium do ustanowienia takiej procedury oraz do uznania i zapewnienia kompetencji OLAF-u w zakresie badania ewentualnych naruszeń kodeksu postępowania przez posłów;
82. przypomina, że art. 4 kodeksu postępowania stanowi, iż oświadczenia majątkowe posłów są przedstawiane szczegółowo, tak aby można było wykryć ewentualny konflikt interesów z działalnością parlamentarną; ubolewa jednak, że wiele oświadczeń zawiera jedynie niejasne lub ogólne opisy stanowisk pracy, i w związku z tym ponawia swój apel do Prezydium o dokonanie przeglądu formatu oświadczeń w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji; zwraca się do przewodniczącej o zobowiązanie służb do systematycznego przeprowadzania szczegółowych kontroli oświadczeń;
83. zauważa, że spośród 459 posłów ósmej kadencji, którzy nie zostali ponownie wybrani w 2019 r., do Parlamentu wpłynęło tylko jedno powiadomienie o zatrudnieniu po zakończeniu mandatu; zauważa, że w 2021 r. na 203 urzędników, którzy zakończyli służbę, 54 wystąpiło o zgodę na działalność po zakończeniu służby; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium ⁽⁴⁾ o ustanowieniu bardziej restrykcyjnych przepisów regulujących kwestię zjawiska „drzwi obrotowych” dla byłych posłów i urzędników poprzez wprowadzenie okresu karencji dla byłych posłów, którzy nie będą angażować się w lobbing ani działalność reprezentacyjną w Parlamencie Europejskim w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia mandatu; z zadowoleniem przyjmuje również decyzję o sprecyzowaniu przepisów dotyczących dostępu do budynków Parlamentu, o zastąpieniu stałych przepustek byłych posłów przepustkami dziennymi oraz o dopilnowaniu, aby byli posłowie i pracownicy Parlamentu, którzy angażują się w działalność lobbingową, byli identyfikowani za pomocą specjalnego identyfikatora; wzywa Parlament do dopilnowania, by te nowe przepisy były skuteczne, a także ściśle monitorowane i egzekwowane; uważa, że byłym posłom nie należy wypłacać dodatku z tytułu kosztów ogólnych, i w związku z tym wzywa do skreślenia art. 42 ust. 4 przepisów wykonawczych do statutu posła;
84. uważa, że głosowanie imienne jest kluczowym instrumentem przejrzystości i odpowiedzialności wobec obywateli Unii; wzywa do wprowadzenia automatycznego głosowania imiennego w każdym głosowaniu końcowym, z wyjątkiem głosowania tajnego, oraz do zwiększenia liczby głosowań imiennych, o które może wnioskować grupa polityczna podczas jednej sesji miesięcznej, zgodnie z art. 190 ust. 2 Regulaminu, lub do wyłączenia z tego ograniczenia spraw legislacyjnych;
85. odnotowuje realizowany projekt udostępnienia protokołów głosowań plenarnych na specjalnej stronie internetowej, gdzie użytkownicy będą mieli dostęp do przejrzystych i przyjaznych dla czytelnika dokumentów, i uważa, że Parlament powinien podjąć dalsze działania i stworzyć spójną stronę internetową łączącą wiele powiązanych ze sobą stron internetowych dotyczących prac ustawodawczych, tj. Obserwatorium Legislacyjne, profile posłów, stronę internetową poświęconą posiedzeniom plenarnym itp., aby zwiększyć przejrzystość i kontrolę publiczną; wzywa służby Parlamentu do udostępnienia również wszystkich poprawek i protokołów głosowań imiennych na szczeblu komisji oraz do uwzględnienia ich w nowym układzie;

⁽⁴⁾ Posiedzenie Prezydium w dniu 13 marca 2023 r. (PE-9/BUR/PV/2023-03) oraz decyzja Prezydium 17/04/2023 PE 422.534/BUR).

86. zauważa, że Rzecznik Praw Obywatelskich prowadziła w 2021 r. 16 spraw dotyczących Parlamentu, przy czym w 2 z nich zostały sporządzone zalecenia zrealizowane odpowiednio przez Urząd, do którego zwrócono się o zwiększenie przejrzystości na jego stronie internetowej, oraz przez administrację Parlamentu, do której wnioskowano o lepsze informowanie osób ubiegających się o staże o możliwości ubiegania się o specjalną pomoc;
87. apeluje do Prezydium, aby dokonało przeglądu kodeksu postępowania, wprowadzając ograniczenie zatrudniania przez posłów członków nie tylko najbliższej, ale także dalszej rodziny;

Molestowanie i nękanie oraz informowanie o nieprawidłowościach

88. odnotowuje, że w 2021 r. wszczęto przeciwko posłom sześć spraw dotyczących molestowania i nękania, a od 2020 r. prowadzono cztery sprawy; zauważa, że w czterech sprawach zamkniętych w 2021 r. nie stwierdzono molestowania ani nękania; odnotowuje, że w 2021 r. członek personelu złożył jedną nową skargę dotyczącą molestowania i nękania, i zauważa, że jedna sprawa była w toku, a trzy zostały zamknięte; ubolewa, że dochodzenie w niektórych przypadkach molestowania i nękania ciągnęło się ponad rok, wyrządzając niepotrzebną krzywdę posłom, pracownikom i asystentom; przypomina administracji Parlamentu, że ma ona prawny obowiązek zbadania przedstawionych jej spraw z należytą dokładnością, szybkością i dyskrecją; wzywa Prezydium do wyznaczenia terminów rozpatrywania skarg dotyczących molestowania i nękania;
89. podkreśla, że Kodeks właściwego zachowania posłów do Parlamentu Europejskiego stanowi, że podczas wykonywania swoich obowiązków posłowie zachowują się wobec wszystkich osób pracujących w Parlamencie Europejskim z godnością, uprzejmością i szacunkiem oraz bez uprzedzeń i dyskryminacji; z zadowoleniem przyjmuje politykę zerowej tolerancji Parlamentu wobec molestowania i nękania oraz przeprowadzone kampanie uświadamiające; jest jednak zaniepokojony, że do 28 października 2022 r. jedynie 245 zasiadających w Parlamencie posłów (36,3 %) ukończyło szkolenie dotyczące szacunku i godności w miejscu pracy; przypomina, że Parlament kilkakrotnie zwracał się o wdrożenie obowiązkowych kursów szkoleniowych w zakresie przeciwdziałania molestowaniu i nękanii dla wszystkich posłów, a także proponuje rozszerzenie ich na pracowników, w tym osoby pełniące funkcje kierownicze w poszczególnych dyrekcjach generalnych i grupach politycznych; z zadowoleniem przyjmuje debatę orientacyjną na temat polityki przeciwdziałania molestowaniu i nękanii przeprowadzoną na posiedzeniu Prezydium 21 listopada 2022 r. i zwraca się do Prezydium o wyrażenie ostatecznego stanowiska w tej sprawie; podkreśla znaczenie wczesnej interwencji oraz szkoleń i działań uświadamiających, a także odnotowuje podjętą przez administrację inicjatywę powołania wewnętrznych mediatorów jako krok w kierunku rozwiązania konfliktów na wczesnym etapie, co powinno obejmować również przekazywanie informacji obu stronom o ich prawach;
90. zauważa, że komitet doradczy ds. molestowania i nękania i zapobiegania im w miejscu pracy składa się z trzech członków wyznaczonych przez organ powołujący (w tym przewodniczącego), dwóch członków Komitetu Pracowniczego i jednego doradcy eksperckiego ze Służby Medycznej; zauważa, że komitet doradczy rozpatrujący skargi dotyczące nękania psychicznego lub molestowania seksualnego z udziałem posłów składa się z trzech kwestorów (w tym przewodniczącego), przewodniczącego pierwszego komitetu, dwóch członków Komitetu Akredytowanych Asystentów Parlamentarnych, jednego członka Komitetu Pracowniczego (wyłącznie w sprawach dotyczących członków personelu) oraz dwóch doradców eksperckich, mianowicie odpowiednio z Wydziału Prawnego i ze Służby Medycznej; jest zaniepokojony brakiem niezależnych ekspertów ds. molestowania i nękania w obu komitetach, a także brakiem przedstawiciela Służby Prawnej w pierwszym przypadku; przypomina, że decydujący głos ma przewodniczący tego ostatniego komitetu, i wyraża zaniepokojenie tym, że fakt bycia posłem może prowadzić do konfliktu interesów; wzywa Prezydium do dokonania przeglądu składu obu komitetów doradczych w celu uwzględnienia w nich odpowiedniej niezależnej wiedzy fachowej i unikania konfliktów interesów, a także do ustanowienia obowiązkowych szkoleń dla wszystkich ich członków w zakresie zapobiegania molestowaniu i nękanii oraz równych szans; zaleca przeprowadzenie pełnego przeglądu funkcjonowania komitetów doradczych z pomocą specjalistów z dziedziny zapobiegania molestowaniu i nękanii, wybranych ze względu na ich kompetencje, doświadczenie, niezależność i kwalifikacje zawodowe, tak aby Parlament został wyposażony w jasny, skuteczny i solidny regulamin, a jednocześnie zapewniał odpowiedni czas reakcji i niezbędne zabezpieczenia proceduralne, informacje, doradztwo i środki ochrony dla wszystkich stron, w zależności od potrzeb;
91. zauważa, że w 2021 r. miał miejsce jeden przypadek sygnalizowania o nieprawidłowościach oraz że sygnalista skontaktował się z OLAF-em przed zwróceniem się do punktu kontaktowego; wzywa sekretarza generalnego do wyjaśnienia sprzecznych danych dotyczących liczby przypadków zgłaszania nieprawidłowości odpowiednio w latach 2021 i 2022; przypomina administracji o spoczywającym na niej obowiązku natychmiastowego zgłaszania OLAF-owi domniemanych przypadków nadużyć finansowych; zauważa, że administracja Parlamentu otrzymała szereg anonimowych zarzutów dotyczących nadużyć finansowych i niewłaściwego postępowania, które zostały zbadane albo wewnętrznie, albo przez OLAF, i wzywa administrację Parlamentu do podsumowania charakteru ostatecznie wszczętych spraw i środków podjętych przez administrację;

92. przypomina, że Parlament posiada punkt kontaktowy dla sygnalistów w gabinecie sekretarza generalnego; można do niego zgłaszać nieprawidłowości i udziela on porad oraz ułatwia stosowanie art. 22c regulaminu pracowniczego i odpowiednich przepisów wykonawczych; wzywa administrację do pilnego rozpoczęcia kampanii informacyjnej o istnieniu tego punktu kontaktowego; wzywa Prezydium, aby wymagało odpowiedniego sprawdzenia przeszłości i szkoleń dla pracowników punktów kontaktowych dla sygnalistów;
93. ponownie podkreśla, że w przypadku zgłaszania oszustw i zwracania się o ochronę zapewnianą sygnalistom akredytowani asystenci parlamentarni znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji ze względu na ich specyficzną sytuację w zakresie zatrudnienia; w związku z tym wzywa sekretarza generalnego do pełnego dostosowania wewnętrznych przepisów dotyczących informowania o nieprawidłowościach przyjętych 4 grudnia 2015 r. i zawartych w regulaminie pracowniczym do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937⁽⁵⁾, a także do zapewnienia sygnalistom będącym akredytowanymi asystentami parlamentarnymi i pracownikami wzmocnionej ochrony, również przez utworzenie bezpiecznych kanałów zgłaszania, w takim samym zakresie jak w przypadku ofiar molestowania i nękania, w szczególności w odniesieniu do środków tymczasowych na czas dochodzenia administracyjnego oraz innych odpowiednich środków ochrony i pomocy w podjęciu kroków prawnych w związku z poniesionymi szkodami; zwraca się do Parlamentu, by w miarę możliwości podnosił świadomość pracowników Parlamentu w kwestii ochrony przysługującej sygnalistom; wzywa ponadto do przeprowadzenia obowiązkowego szkolenia w zakresie sygnalizowania nieprawidłowości dla posłów do PE oraz dla wszystkich przełożonych, zarówno w administracji, jak i w grupach politycznych, którzy mogliby otrzymywać potencjalne zgłoszenia dotyczące sygnalizowania nieprawidłowości⁽⁶⁾;

Komunikacja i współpraca międzyinstytucjonalna

Komunikacja

94. podkreśla znaczenie swojej strategii komunikacyjnej polegającej na angażowaniu obywateli Unii za pośrednictwem różnorodnych wielokanałowych serii projektów i działań pomimo wyzwań napotkanych w 2021 r.; odnotowuje średni wzrost wskaźnika zaangażowania w mediach społecznościowych Parlamentu o 69 % w latach 2020–2021 oraz średni wzrost liczby obserwujących o 11 % w 2021 r.; zauważa, że w następstwie decyzji przewodniczącego z czerwca 2021 r. obiekty dla zwiedzających zostały częściowo ponownie otwarte i do końca roku mogły przyjąć łącznie 337 984 zwiedzających, a zobowiązania budżetowe na 2021 r. wynoszą 15 982 020 EUR; odnotowuje, że w 2021 r. kontynuowano zgodnie z planem prace nad Centrum dla zwiedzających w budynku Zweig, które zostało otwarte w listopadzie 2022 r., i w związku z tym prosi o zwrócenie uwagi na czas, jaki grupy zwiedzających poświęcają na przejście z budynku Zweig do budynku Spaak, w tym na kontrole bezpieczeństwa i identyfikację, co może zmniejszyć liczbę grup, które mogą być dziennie przyjmowane; zauważa, że Dom Historii Europejskiej, Parlamentarium i Europa Experience pozostawały zamknięte lub działały w ograniczonym zakresie przez część 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Europejskie Spotkanie Młodzieży mogło wreszcie odbyć się w 2021 r. w formie hybrydowej i że było sukcesem, przyciągając 10 000 młodych ludzi, chociaż ubolewa nad pewnym brakiem przygotowania do kontroli bezpieczeństwa, co opóźniło dostęp do budynków Parlamentu; odnotowuje pierwszą edycję LUX – Europejskiej Nagrody Publiczności, w której wzięło udział 6 000 głosujących, oraz Nagrodę Dziennikarską im. Daphne Caruany Galizii, do której nadesłano ponad 200 zgłoszeń z całej Unii;
95. zauważa, że w 2021 r. cztery biura kontaktowe Parlamentu Europejskiego (EPLO) w Madrycie, Rzymie, Bratysławie i Zagrzebiu zostały wyposażone w infrastrukturę VoxBox w ramach projektu pilotażowego oraz że do końca czerwca 2022 r. planuje się zainstalowanie lekkiego i przyjaznego dla użytkownika sprzętu audiowizualnego w 14 EPLO (z 24 wybranych biur); przypomina, że Parlament zmodernizował również sprzęt audiowizualny w EPLO w kontekście prowadzenia zdalnych sesji plenarnych; oczekuje przeglądu strategii komunikacyjnej EPLO, tak aby dokonane inwestycje rzeczywiście pomogły w dotarciu do obywateli Unii, i wzywa EPLO do terminowego informowania posłów z ich okręgów wyborczych o kalendarzu działań w celu zapewnienia lepszej koordynacji i obecności posłów;
96. podkreśla, że wydaje się, iż obciążenie pracą w EPLO gwałtownie wzrosło z powodu przyjęcia nowych stałych zadań, i wzywa Parlament do zapewnienia EPLO wystarczających zasobów ludzkich, technicznych i finansowych do wypełnienia ich misji;

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

⁽⁶⁾ Na podstawie zalecenia Transparency International EU.

97. zauważa, że w maju 2018 r. Prezydium zatwierdziło modernizację dawnego punktu informacyjnego w Brukseli oraz że nowe centrum informacyjne ma na celu przyciągnięcie zainteresowanych stron ze społeczeństwa obywatelskiego, osób opiniotwórczych, partnerów i wyspecjalizowane grupy interesu; zauważa, że łączne koszty centrum informacyjnego wyniosły około 8 400 000 EUR, z czego około 6,6 mln EUR przeznaczono na prace remontowe, a 1,8 mln EUR na działania komunikacyjne, oraz że od czasu otwarcia w połowie lipca 2022 r. odwiedziło je 20 000 osób; ubolewa jednak, że posłowie nie są świadomi istnienia tych obiektów, i apeluje o skuteczniejszą kampanię informacyjną w celu nagłośnienia ich działalności i możliwości ich wykorzystania;
98. z zadowoleniem przyjmuje ambitny program „Europe Experience”, którego celem jest przybliżenie Unii jej obywatelom; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ogólna liczba odwiedzających centra Europe Experience nieznacznie wzrosła ze 124 352 w 2020 r. do 135 835 w 2021 r., pomimo wyzwań wynikających z pandemii COVID-19; zauważa również, że ograniczenia związane z podróżą obowiązujące w 2020 i 2021 r. spowodowały opóźnienia w procedurach udzielania zamówień na budowę (mianowicie w Dublinie, Pradze, Madrycie, Bukareszcie, Lizbonie, Bratysławie, Rydze i Wilnie) bez negatywnego wpływu na płatności czynszu, ponieważ są one uruchamiane po wykonaniu prac wykończeniowych; zauważa, że w 2021 r. funkcjonowało sześć zdecentralizowanych obiektów dla zwiedzających (Berlin, Kopenhaga, Helsinki, Lublana, Tallin i Parlamentarium im. Simone Veil w Strasburgu), a także że Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji Parlamentu rozpoczęła realizację pięciu nowych dużych wystaw (Paryż, Rzym, Sztokholm, Praga i Warszawa) oraz zakończyła opracowywanie kolejnych trzech nowych projektów (Wiedeń, Dublin i Luksemburg), natomiast DG INLO prowadziła szereg studiów wykonalności w siedmiu innych stolicach; zauważa, że większość obiektów Europa Experience zostanie otwarta dla zwiedzających w 2024 r., ale rozumie zależność tego projektu od perspektyw szybko zmieniającego się rynku nieruchomości;
99. zauważa, że koncerty muzyki klasycznej w porze lunchu w Ogrodzie Obywateli miały na celu wsparcie muzyków klasycznych podczas kryzysu związanego z COVID-19 oraz zademonstrowanie przez Parlament wartości europejskiego dziedzictwa muzycznego; zauważa, że w 2021 r. odbyło się 40 koncertów, w których uczestniczyło 4 106 widzów, a budżet wynosił 51 925 EUR; w pełni popiera tę inicjatywę podczas wyjątkowej pandemii COVID-19 w 2020 i 2021 r., ale kwestionuje wykorzystanie pieniędzy podatników przez Parlament do renowacji Ogródu i Domu Obywateli, przestrzeni publicznej należącej do państwa belgijskiego;

Wielojęzyczność

100. przypomina, że Unia, a zatem także Parlament, są prawnie zobowiązane do zapewniania dostępności informacji i komunikacji na mocy Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; wzywa zatem administrację Parlamentu do opracowania konkretnych inicjatyw w celu zapewnienia szerszego i łatwiejszego dostępu do jego dokumentów i debat, ze szczególnym uwzględnieniem debaty o stanie Unii, a także debat plenarnych „To jest Europa”, przy wykorzystaniu przykładów takich jak tłumaczenie cotygodniowych odczytów kolegium komisarzy w międzynarodowym języku migowym; ponawia swój od dawna wysuwany wniosek do sekretarza generalnego o przeanalizowanie możliwości zapewnienia tłumaczenia na międzynarodowy język migowy podczas wszystkich debat plenarnych oraz o bezwzględne wdrożenie tego wniosku; uważa ponadto, że retransmisja sesji plenarnych w językach migowych używanych w poszczególnych państwach członkowskich zwiększyłaby udział osób z niepełnosprawnościami w procesie demokratycznym Unii; zauważa, że Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Pisemnych opracowuje narzędzie, które będzie w stanie automatycznie transkrybować i tłumaczyć wielojęzyczne debaty parlamentarne w czasie rzeczywistym, tak aby wszyscy obywatele mieli równy dostęp do informacji w swoim języku; zwraca się o aktualizację projektu oraz analizę jego realizacji i całkowitych kosztów;

Współpraca międzynarodowa

101. zauważa, że obecność urzędników Parlamentu w delegaturach lub innych organach Unii ma na celu wzmocnienie stosunków międzyparlamentarnych z organizacjami międzynarodowymi; ponownie wyraża jednak obawy dotyczące decyzji Prezydium z 11 lutego 2019 r. w sprawie wsparcia parlamentarnego dla misji Unii Europejskiej przy ASEAN w Dżakarcie, delegatury Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej w Addis Abebie oraz delegatury Unii Europejskiej przy Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku; zauważa, że w 2020 r. nie rozmieszczono żadnego personelu, natomiast w 2022 r. dwóch urzędników oddelegowano do Nowego Jorku, a jednego do Addis Abeby; przypomina administracji Parlamentu o jej zobowiązaniu do opracowania wymiernych wskaźników oceny ich rocznych wyników; zwraca uwagę, że administracja Parlamentu powołała jednostkę odpowiedzialną za stosunki z ASEAN i zaproponowała rozmieszczenie większości jej personelu w Dżakarcie, natomiast w przypadku pozostałych dwóch miejsc administracja po prostu wybrała pracowników wyższego szczebla; ponawia swój apel o przejrzyste procesy mianowania zaangażowanych pracowników oraz o informowanie parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej;

102. jest zaniepokojony faktem, że w 2021 r. ośmiu posłów postanowiło z własnej inicjatywy obserwować wybory w państwach trzecich, do których Parlament postanowił nie wysłać delegacji obserwatorów wyborów lub do których nie został zaproszony; zauważa, że we wszystkich ośmiu przypadkach posłowie naruszyli przepisy wykonawcze Zespołu ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów Parlamentu Europejskiego oraz że nie mogli zostać i nie zostali wybrani do udziału w oficjalnej delegacji obserwatorów wyborów do końca 2021 r.; domaga się, aby posłowie uczestniczący w nieoficjalnych misjach obserwacji wyborów byli objęci sankcjami na czas trwania mandatu;

Cyfryzacja i cyberbezpieczeństwo

103. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wykorzystywanie portalu podpisu cyfrowego (DiSP) umożliwia posłom cyfrowe podpisywanie dokumentów, co poprawia wydajność, identyfikowalność i przejrzystość procedur, i ubolewa, że w przeciwieństwie do DiSP ręczne podpisywanie poprawek plenarnych i wysyłanie ich w formie zeskanowanej jest nadal przestarzałą i uciążliwą procedurą; wzywa Prezydium do podjęcia niezbędnych kroków w celu wprowadzenia w przyszłości możliwości cyfrowego podpisywania poprawek plenarnych przez posłów; wzywa do rozszerzenia DiSP na wszystkie podpisywane dokumenty;
104. odnotowuje decyzję z 10 maja 2021 r. o zawieszeniu HERMES, oprogramowania do zarządzania dokumentami i ich archiwizacji, ze względu na szereg niedociągnięć, głównie niemożność dostosowania go do organizacji pracy w Parlamencie oraz inne istotne problemy techniczne; zauważa, że koszty zewnętrzne części front-end i back-end systemu HERMES do tej pory wyniosły 7 500 000 EUR, a koszty wewnętrzne 1 700 000 EUR, co daje łączną kwotę, zgłoszoną jako aktywa w budowie, 9 200 000 EUR; zauważa, że część back-end systemu HERMES jest nadal używana jako system do zarządzania dokumentami i zapisami, a także w innych celach;
105. zauważa, że w 2021 r. całkowity koszt rozwiązań technicznych umożliwiających zdalne głosowanie wyniósł 1 275 500 EUR, z uwzględnieniem rozszerzenia aplikacji plenarnych (120 000 EUR), opracowania aplikacji EPvote (233 500 EUR), wsparcia IT dla posłów (529 200 EUR), wdrożenia systemu eVoting (250 000 EUR) oraz usług ad hoc umożliwiających udział posłów z EPLO (142 800 EUR); przyjmuje do wiadomości znaczenie wszystkich systemów informatycznych, które zapewniają prawidłowe zdalne funkcjonowanie Parlamentu, zwraca jednak uwagę, że wszystkie wdrażane innowacje będą wymagały inwestycji w ich utrzymanie z myślą o przyszłych zastosowaniach;
106. zauważa, że infrastruktura pulpitu wirtualnego Parlamentu (VDI) jest często niedostępna w godzinach porannego szczytu logowania; wzywa służby do zapewnienia wystarczającej pojemności infrastruktury VDI, aby można było szybko się zalogować nawet w godzinach szczytu;
107. z zadowoleniem przyjmuje inwestycje Parlamentu we wzmacnianie cyberbezpieczeństwa, które obejmują utworzenie specjalnej dyrekcji w DG ITEC oraz znaczne zwiększenie powiązanych zasobów w celu wzmocnienia ochrony systemów informatycznych Parlamentu w obliczu rosnących zagrożeń i ataków za pomocą oprogramowania szantażującego; wzywa Parlament do kontynuowania wysiłków i zwiększenia inwestycji w cyberbezpieczeństwo; podkreśla potrzebę zadbania o rekrutację i zatrzymanie wysoko wykwalifikowanych pracowników w tym bardzo strategicznym sektorze; sugeruje oferowanie wszystkim pracownikom Parlamentu regularnie aktualizowanych programów szkoleniowych z zakresu cyberbezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie zakresu usług cyfrowych świadczonych za pośrednictwem e-Portalu prowadzące do wzrostu liczby transakcji o 67 %, co stanowi znaczny wzrost w porównaniu z 2020 r., oraz do osiągnięcia wskaźnika wykorzystania e-Portalu przez posłów w odniesieniu do wydatków na podróże i diety na poziomie 85 %; wyraża uznanie dla szczegółowych środków podjętych w celu ułatwienia procedur administracyjnych i zmniejszenia biurokracji w zakresie usług dla posłów, w tym dla szerszej cyfryzacji e-Portalu;
108. zauważa, że w ramach reorganizacji DG SAFE przewidziano utworzenie nowej dyrekcji ds. technologii i informacji w dziedzinie bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony wszystkich kategorii informacji, którymi zajmuje się Parlament; zauważa, że kiedy utworzono specjalny dział odpowiedzialny za inżynierię bezpieczeństwa, stanowisko kierownika działu nie pojawiło się jako takie w schemacie organizacyjnym Parlamentu; wzywa sekretarza generalnego do niezwłocznego zarządzenia tej sytuacji w celu zapewnienia nowej kluczowej dyrekcji środków niezbędnych do wypełniania jej obowiązków;

Polityka w zakresie nieruchomości, logistyka i bezpieczeństwo

Polityka w zakresie nieruchomości

109. zauważa, że strategia Parlamentu w zakresie nieruchomości na okres po 2019 r. ma na celu zapewnienie ram dla przyszłych decyzji i przyczynienie się do konsolidacji portfela nieruchomości Parlamentu, a jednocześnie dostosowanie pomieszczeń do zmieniających się schematów posiedzeń, rozwijanie działań lokalnych i zbliżanie się do obywateli za pośrednictwem centrów Europa Experience, zwiększenie bezpieczeństwa budynków Parlamentu oraz stworzenie wzajemnych połączeń między centralnymi budynkami; zauważa, że administracja Parlamentu pracuje obecnie nad kompleksowym podejściem do określenia długoterminowej polityki Parlamentu w zakresie nieruchomości, uwzględniającej skutki kryzysu energetycznego, wzrastające ceny surowców, obowiązki środowiskowe i nowe metody pracy wprowadzone w Parlamencie; wzywa administrację Parlamentu do zastanowienia się nad potrzebą nabycia lub budowy nowych budynków w przyszłości; odnotowuje przyjęcie 8 marca 2021 r. zintegrowanej strategii zarządzania obiektami skupiającej się na zarządzaniu cyklem życia portfela budynków Parlamentu;
110. wyraża obawy dotyczące problemów strukturalnych w budynku Trèves I; podkreśla pilną potrzebę dostosowania budynku do najnowszych norm energetycznych i środowiskowych; podkreśla potrzebę podjęcia pilnych działań w celu rozwiązania problemów dotyczących niestabilnego systemu ogrzewania, braku klimatyzacji i toalet dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej, słabej izolacji akustycznej, a także problemów z kanalizacją;
111. odnotowuje zatwierdzony przez Prezydium 18 października 2021 r. zakup budynku Trèves II z zamiarem umożliwienia wzajemnego połączenia między głównymi budynkami Parlamentu w Brukseli, i zauważa, że będzie on do dyspozycji Parlamentu od 1 stycznia 2025 r.; ostrzega, że w świadectwie charakterystyki energetycznej określono wskaźnik rocznego zużycia energii pierwotnej odpowiadający klasie E, i zauważa, że ostatnia renowacja budynku miała miejsce w 2000 r.; wzywa Prezydium, aby zatwierdziło przeprowadzenie, przed oddaniem budynku do użytku Parlamentu, niezbędnych renowacji w celu poprawy charakterystyki energetycznej budynku zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi efektywności energetycznej;
112. odnotowuje konkurs architektoniczny na projekt renowacji budynku im. Paula-Henriego Spaaka, w którym uczestnicy złożyli propozycje w styczniu 2021 r., jury przeanalizowało 15 zgłoszeń i w lutym 2021 r. wyłoniło pięciu laureatów, a Prezydium zatwierdziło tych pięciu laureatów zaproponowanych przez jury na posiedzeniu 6 lipca 2022 r.; uważa, że należy podjąć niezbędne kroki w celu przeprowadzenia renowacji budynku, z uwagi na jego pogarszający się stan, aby zapewnić bezpieczeństwo i dobrostan personelu, przy czym nie powinno to przynieść nieracjonalnych skutków budżetowych; w związku z tym wzywa do odpowiedniego informowania właściwych komisji Parlamentu i konsultowania się z nimi w sprawie kolejnych kroków w ramach planów renowacji, a także planów dotyczących zakupu nowych budynków;
113. przyjmuje do wiadomości jednogłośnie decyzję Prezydium z 23 października 2019 r. o zatwierdzeniu utworzenia IDEA Lab w celu testowania nowych, innowacyjnych rozwiązań w kontekście zarządzania biurami i obiektami; zauważa, że decyzja Prezydium nie była oparta na żadnym konkretnym kosztorysie, i z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź nowego sekretarza generalnego dotyczącą tego, że do każdego wniosku dotyczącego decyzji załączane będzie zestawienie finansowe szacunkowych kosztów oraz że wydatki powinny być rozliczane w przejrzysty sposób; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie stałego laboratorium innowacji wraz z ustanowieniem odrębnej linii budżetowej, uważa jednak, że koszty muszą pozostać rozsądne i uzasadnione; zauważa, że prace budowlane potrzebne do wdrożenia innowacyjnej koncepcji architektonicznej, w tym wyposażenie techniczne i koszty instalacji, wiązały się z dodatkowym kosztem w wysokości 2 000 EUR/m² w stosunku do standardowych prac renowacyjnych, co powinno być korzystne przy późniejszej renowacji w przypadku większej skali prac; zauważa, że do tej pory koszty prac budowlanych potrzebnych do realizacji koncepcji architektonicznej wyniosły 663 265 EUR, a sprzęt informatyczny kosztował 108 104 EUR;

114. zwraca uwagę, że IDEA Lab ma być do dyspozycji posłów; zwraca się w związku z tym o informowanie posłów o innowacjach i sprawdzonych rozwiązaniach, które mają zostać wprowadzone w przyszłości, oraz o tych, które nie są dalej wdrażane, a także o powodach niekontynuowania tych innowacji i rozwiązań; kwestionuje uzasadnienie wyboru dostawców i niektórych innowacji technicznych do przetestowania i ubolewa, że niektóre innowacje byłyby zbyt drogie, aby można je było rozwijać na większą skalę, choć są interesujące; jest zdania, że jednym z priorytetów IDEA Lab powinno być innowacyjne rozwiązanie architektoniczne, aby lepiej wykorzystać przestrzeń zajmowaną przez nieużywane prysznice w biurach posłów; wzywa grupę roboczą Prezydium ds. budynków i administrację Parlamentu do zapewnienia większej przejrzystości w odniesieniu do budżetu IDEA Lab oraz do regularnego przedstawiania Komisji Kontroli Budżetowej wykazu innowacyjnych rozwiązań, ich kosztów i uzyskanych informacji zwrotnych, a także potencjalnych oszczędności, jeśli zostaną wdrożone;
115. zauważa, że w 2021 r. łączna liczba zgłoszonych kradzieży w biurach posłów i biurach dla personelu wyniosła 83, co stanowi spadek o 58,2 % w porównaniu z 2020 r., a łączna wartość skradzionych przedmiotów wyniosła 190 791 EUR; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że odpowiedzialne służby Parlamentu zidentyfikowały sprawcę dwóch poważnych kradzieży, jednej dotyczącej 101 komputerów hybrydowych i 26 iPadów, a drugiej związanej z 15 komputerami hybrydowymi, oraz że sprawa jest prowadzona w trybie belgijskiego postępowania sądowego;
116. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że żłobek Wayenberg uzyskał certyfikat belgijskiego organu krajowego (ONE – Office de la Naissance et de l'Enfance) pod koniec 2021 r.; ubolewa z powodu problemów związanych z usługodawcą w 2021 r., w tym z zamknięciami poszczególnych sekcji i kolejnymi nagłymi zmianami w wewnętrznym protokole dotyczącym COVID-19, i z zadowoleniem przyjmuje pozytywną zmianę usługodawcy od 1 lutego 2022 r., a także przyjęcie środka monitorowania realizacji nowej umowy;
117. zauważa, że w 2020 r. ukończono budowę wschodniego skrzydła budynku Adenauer w Luksemburgu, a w 2022 r. zakończono zakrojoną na szeroką skalę relokację biur z budynku im. Schumana; zauważa, że prace nad budową skrzydła zachodniego rozpoczęto w 2020 r. i że pomieszczenia biurowe prawie w całości przeznaczono dla pracowników Parlamentu; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że największa i najdroższa inwestycja Parlamentu w budynki w ostatnich latach stoi nieużywana z uwagi na bardzo niski wskaźnik wykorzystania budynków;

Stołówki

118. z niepokojem odnotowuje decyzję sekretarza generalnego z 22 marca 2021 r. o likwidacji Komitetu Nadzoru ds. Stołówek, Kawiarni i Sklepu dla Personelu (CORECA) ze względu na to, że od października 2020 r. cała działalność w sektorze w obiektach Parlamentu prowadzona jest na podstawie umów koncesji, które funkcjonują bez bezpośredniego zaangażowania z budżetu Parlamentu; uważa jednak, że CORECA był użytecznym punktem kontaktowym między właścicielami służbami Parlamentu a Komitetem Pracowniczym w odniesieniu do oferty gastronomicznej i usług cateringowych oraz że przydatne byłoby na przykład zaangażowanie personelu i otrzymanie informacji zwrotnych na temat niedawno dostosowanej oferty gastronomicznej w kilku obiektach; w związku z tym wzywa sekretarza generalnego do przywrócenia CORECA lub zapewnienia podobnego punktu kontaktowego w celu zaangażowania przedstawicieli personelu;
119. zauważa, że stołówka Parlamentu na kondygnacji -1 budynku Spinelli, oprócz pogorszenia jakości posiłków, jakie proponuje, jest często przepełniona w godzinach szczytu, co powoduje długie kolejki i długi czas oczekiwania; ubolewa również, że Astrid Lulling Lounge ograniczył swoją ofertę i proponuje tylko jedno gorące danie dziennie; wzywa Prezydium do zastanowienia się nad potrzebą bardziej zróżnicowanego wyboru żywności oraz nad możliwością nałożenia pewnych ograniczeń dostępu do stołówek w głównych budynkach Parlamentu;
120. przypomina, że specyfikacje techniczne umów koncesji przewidują obowiązek oferowania alternatyw w przypadku zgłoszenia wcześniej nietolerancji pokarmowej; zwraca uwagę, że zdecydowana większość klientów całkowicie nie zdaje sobie sprawy, że takie warunki istnieją, a w każdym razie warunki te są wyraźnie niewystarczające w stosunku do usług świadczonych w Parlamencie; wzywa do poprawienia komunikacji i bezpośrednich informacji na temat alergenów w proponowanych posiłkach; ponawia swój wniosek, aby w stołówkach i kawiarniach Parlamentu codziennie dostępny był co najmniej jeden świeży posiłek bezglutenowy, a także alternatywy wyraźnie uwzględniające inne ograniczenia dietetyczne;

Bezpieczeństwo

121. odnotowuje trwające przez cały 2021 r. przygotowania do internalizacji ogólnych usług ochrony w Luksemburgu wraz z organizacją i monitorowaniem wszystkich procedur rekrutacyjnych oraz szkoleniem wprowadzającym dla 115 pracowników; zauważa, że internalizacja weszła w życie 1 stycznia 2022 r.; wyraża zaniepokojenie, że oferta stanowisk w grupie funkcyjnej I i związane z tym wynagrodzenie utrudniają przyciąganie i rekrutację wyspecjalizowanego personelu w dziedzinie bezpieczeństwa ze wszystkich państw członkowskich; ponownie podkreśla, że jest szczególnie zaniepokojony sytuacją w Luksemburgu, gdzie wynagrodzenie to jest niższe od międzybranżowej płacy minimalnej, co zmusza Parlament do wypłacania dodatku wyrównawczego; powtarza w związku z tym, że Parlament powinien poinformować Komisję o pilnej potrzebie wprowadzenia współczynnika korygującego dla Luksemburga;
122. zwraca uwagę na projekt zintegrowanego systemu kontroli fizycznego dostępu (iPACS), którego celem jest zapewnienie Parlamentowi solidnego, wydajnego i innowacyjnego systemu kontroli fizycznego dostępu; odnotowuje opóźnienia w realizacji projektu, które wystąpiły w 2020 r. w związku z możliwym wykluczeniem wybranego wykonawcy na podstawie art. 136 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego; z zadowoleniem odnotowuje współpracę między DG SAFE i DG INLO; umożliwiła ona wznowienie wszystkich prac technicznych w czerwcu 2021 r. oraz włączenie wszystkich budynków Parlamentu do systemu; z zadowoleniem przyjmuje dystrybucję wysoce bezpiecznych, niemożliwych do powielenia przepustek wszystkim posłom, akredytowanym asystentom parlamentarnym i dostawcom zewnętrznym;
123. ubolewa, że system ewakuacji w budynkach Parlamentu opiera się w dużej mierze na wolontariuszach do spraw bezpieczeństwa, i podkreśla trudności z ich rekrutacją w budynkach, w których jest mniej personelu administracyjnego, oraz biorąc pod uwagę, że wolontariusze mogą również pracować w trybie telepracy; podkreśla, że ważne jest, aby nie polegać wyłącznie na wyszkolonych wolontariuszach zdolnych do kierowania i wspierania osób obecnych w budynku Parlamentu podczas symulacji ewakuacji i rzeczywistych sytuacji kryzysowych;
124. apeluje do służb ochrony kontrolujących dostęp do budynków Parlamentu o znalezienie rozsądnego rozwiązania dla zewnętrznych fotografów, którzy codziennie pracują w pomieszczeniach Parlamentu i którzy muszą za każdym razem przynosić przez kontrolę bezpieczeństwa dużą ilość profesjonalnego sprzętu, na przykład poprzez umożliwienie im korzystania ze specjalnego dostępu dla prasy;
125. zwraca uwagę, że w weekendy dostęp do budynków Parlamentu wymaga podpisywania obecności w papierowym rejestrze, i ze względu na wcześniejsze problemy z tą metodą zdecydowanie zaleca wprowadzenie bardziej niezawodnego i skutecznego systemu;

Ślad środowiskowy działalności Parlamentu i mobilność

126. odnotowuje analizę braków w obecnej efektywności środowiskowej Parlamentu przeprowadzoną przez dział ds. EMAS 14 grudnia 2021 r.; wzywa administrację Parlamentu do składania sprawozdań z działań mających na celu zlikwidowanie luk, aby terminowo osiągnąć wszystkie cele wyznaczone przez grupę roboczą Prezydium ds. budynków, transportu i ekologicznego Parlamentu;
127. z zadowoleniem zauważa, że emisje w 2021 r. są mniejsze niż w 2019 r. i wynoszą 2 501 ton CO₂; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że kilka praktyk opracowanych lub rozszerzonych w 2020 i 2021 r. w celu zapewnienia ciągłości działania, które okazały się korzystne dla efektywności środowiskowej Parlamentu, prawdopodobnie zostaną utrzymany w przyszłości; chodzi w szczególności o środki związane z cyfryzacją i telepracą, które pomogły ograniczyć zużycie papieru (11,8 kg/EPC w 2021 r. w porównaniu z 28,1 kg/EPC w 2019 r.), transport dokumentacji między trzema miejscami pracy (49 ton CO₂ w porównaniu z 72 tonami w 2019 r.) oraz emisje CO₂ spowodowane dojazdami do pracy i podróżami służbowymi;
128. przypomina, że transport osób odpowiada za około dwie trzecie śladu węglowego Parlamentu; zauważa, że emisje CO₂ z miesięcznych dojazdów do Strasburga w 2021 r. wyniosły około 490 ton CO₂, wliczając w to podróże personelu i akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz transport dokumentów i sprzętu; podkreśla jednak wysiłki Parlamentu zmierzające do zmniejszenia emisji CO₂ przez czarterowanie pociągów oraz „inicjatywę na rzecz eliminowania papieru”, która ma pomóc w zmniejszeniu śladu węglowego;

129. zauważa, że w 2021 r. odbyło się 15 sesji plenarnych, z czego 14 w formacie hybrydowym (5 w Brukseli, 7 w Strasburgu i 2 minisesje w Brukseli), natomiast jedna minisesja w Brukseli odbyła się w formacie standardowym; zauważa, że w 2021 r. koszt wynajętych pociągów Thalys na potrzeby dojazdów do Strasburga wyniósł 2 227 207 EUR, a koszt podróży służbowych 9 578 266 EUR, mając na uwadze, że zewnętrzni tłumacze ustni pracowali zdalnie, co obniżyło całkowity koszt w porównaniu z latami przed pandemią; zauważa, że wynajęte pociągi Thalys zostały odwołane od stycznia do maja 2021 r., natomiast w czerwcu i lipcu 2021 r. uruchomiono tylko jeden pociąg, co przyniosło łączne oszczędności w wysokości 1 659 845 EUR w 2021 r.; zauważa, że wydatki na podróże służbowe pracowników do Strasburga w 2021 r. zmniejszyły się o 18 248 274 EUR w porównaniu z łącznymi wydatkami w 2018 r.;
130. zauważa, że według Sekretariatu Generalnego Parlamentu Europejskiego zawieszenie sesji miesięcznych w Strasburgu przyczyniło się do całkowitych oszczędności w wysokości 26 260 608 EUR, a także do znacznego zmniejszenia śladu węglowego Parlamentu; podkreśla, że według szacunków Trybunału przeniesienie działalności ze Strasburga do Brukseli mogłoby przynieść oszczędności wynoszące 114 mln EUR rocznie oraz jednorazowe oszczędności w wysokości 616 mln EUR w przypadku sprzedaży budynków w Strasburgu bądź jednorazowy koszt wynoszący 40 mln EUR, gdyby budynki te nie zostały sprzedane;
131. zauważa, że całkowity koszt energii i ogrzewania w 2021 r. wyniósł 13 157 982 EUR (2 259 496 EUR w Luksemburgu, 3 102 010 EUR w Strasburgu i 7 796 476 EUR w Brukseli), natomiast szacunkowe roczne koszty energii i ogrzewania w obiektach Parlamentu w 2022 r. wyniosły 41 020 327 EUR, a środki budżetowe na 2023 r. na ten cel wynoszą 42 150 000 EUR; wyraża zaniepokojenie, że obecny kryzys energetyczny doprowadzi do dalszego wzrostu cen energii w przyszłości, co poważnie wpłynie na budżet Parlamentu, w związku z czym niezbędne będą proporcjonalne i skuteczne środki służące oszczędzaniu energii;
132. z zadowoleniem przyjmuje montaż fotowoltaicznych paneli słonecznych na budynkach Spinelli, Montoyer 70, Brandt i Antall w Brukseli; ponadto z zadowoleniem przyjmuje decyzję o rozpoczęciu nowego badania dotyczącego produkcji energii elektrycznej na miejscu w Strasburgu w celu uaktualnienia danych oraz zbadania nowych rozwiązań; ponadto zachęca Prezydium, by na podstawie wyników tego badania podjęło decyzję o zainstalowaniu takiej liczby paneli fotowoltaicznych, jaka jest możliwa do wykonania i wykorzystania;

Środki oszczędności energii

133. przyznaje, że decyzja, którą podjęło Prezydium, idąc za przykładem środków podjętych w wielu państwach członkowskich i innych instytucjach unijnych, dotycząca wyłączenia systemu grzewczego i pozwalania na stopniowe obniżanie się temperatury w budynku do minimalnej temperatury od czwartku wieczorem do poniedziałku rano oraz w okresie wakacyjnym doprowadziłyby do znacznych oszczędności szacowanych łącznie na ponad 2,5 mln EUR; wzywa jednak Parlament do zagwarantowania odpowiedniej temperatury w budynkach Parlamentu podczas zwykłych dni roboczych od poniedziałku do piątku; rozumie potrzebę zmniejszenia zużycia energii i podkreśla, że środki służące oszczędzaniu energii cieplnej nie mogą wpływać negatywnie na dobrostan pracowników;
134. przypomina, że wydajne rozwiązania oświetleniowe są istotnym czynnikiem zrównoważonego charakteru budynków; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wykonuje się ocenę wymiany istniejącego oświetlenia na energooszczędne oświetlenie LED, gdy tylko jest to możliwe i wykonalne w budynkach Parlamentu; zauważa, że biura w tych budynkach Parlamentu w Brukseli, które nie są dzierżawione lub oczekują na decyzję co do swojej przyszłości, nie są wyposażone w czujniki ruchu, a czujniki te – jak się wydaje – nie działają odpowiednio w kilku biurach w budynku Spinelli; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w Strasburgu wszystkie biura są wyposażone w czujniki ruchu, a w Luksemburgu nowy budynek Adenauera jest wyposażony w automatyczne wyłączenie na podstawie braku ruchu; wzywa Parlament do dopilnowania, aby w pełni działające czujniki ruchu były instalowane jak najszybciej w Brukseli wszędzie tam, gdzie jest to wykonalne, w celu ograniczenia zużycia energii; rozumie potrzebę zmniejszenia zużycia energii elektrycznej, ale apeluje, by środki służące oszczędzaniu oświetlenia nie wpływały negatywnie na dobrostan pracowników;

Mobilność

135. rozumie, że podstawową funkcją samochodów służbowych jest transport posłów, w tym przejazdy między Brukselą a Strasburgiem; wskazuje, że w 2021 r. na te przejazdy niezajętych było średnio 15 % miejsc dostępnych we flocie; ponawia swój apel do administracji Parlamentu o poszerzenie grupy użytkowników przy jednoczesnym zapewnieniu miejsc posłom, tj. o umożliwienie pracownikom Parlamentu podróżowanie bez obecności posła, regularną aktualizację liczby dostępnych miejsc oraz ustanowienie listy rezerwowej i spójnych terminów potwierdzania podróży;

136. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w siedzibie w Brukseli znajduje się 138 miejsc parkingowych zarezerwowanych dla pojazdów elektrycznych, każde ze stacją ładowania, oraz 12 miejsc parkingowych dla samochodów dostawczych Parlamentu; zwraca uwagę, że zgodnie z ostatnim pozwoleniem środowiskowym wydanym przez organy lokalne w kwietniu 2021 r. dla budynku Spinelli, na tym dużym podziemnym parkingu wyposażonym w stacje ładowania konieczna jest instalacja tryskaczowa, która zostanie zainstalowana w 2022 r., co pozwoli na instalację 20 dodatkowych stacji ładowania; wzywa DG INLO do opracowania i wdrożenia harmonogramu dla stacji ładowania, aby zapobiec długotrwałemu blokowaniu poszczególnych miejsc przez pojedyncze pojazdy; zachęca Parlament do kontynuowania ambitnej rozbudowy infrastruktury ładowania energią elektryczną wszystkich typów pojazdów;
137. odnotowuje utworzenie w 2021 r. nowych parkingów dla rowerów w budynkach Scholl i Adenauer; wzywa administrację do oceny bieżących potrzeb personelu w zakresie miejsc parkingowych dla rowerów wewnątrz i na zewnątrz budynków Parlamentu oraz, w razie potrzeby, do zwiększenia liczby dostępnych miejsc;
138. z zadowoleniem przyjmuje możliwość wypożyczenia przez pracowników standardowych i elektrycznych rowerów podczas sesji miesięcznych w Strasburgu; ubolewa, że rowery są w praktyce całkowicie zarezerwowane z ponad tygodniowym wyprzedzeniem; wzywa Parlament do zbadania możliwości zaoferowania większej liczby rowerów do wypożyczenia w Strasburgu, aby zaspokoić zapotrzebowanie posłów i pracowników oraz przyczynić się do zwiększenia zrównoważonej mobilności;

Finanse i administracja

139. zwraca uwagę, że decyzje budżetowe, administracyjne i kadrowe podejmowane przez organy zarządzające Parlamentu mają przekrojowy wpływ na administrację i wpływają tym samym na fazę wdrażania, na przykład na usługi inne niż pierwotnie przewidziane; w związku z tym wzywa sekretarza generalnego do uwzględnienia realistycznej oceny wpływu na budżet, administrację i personel Parlamentu w przyszłych wnioskach przed dyskusją w organach zarządzających Parlamentu;
140. wzywa do zaprzestania korzystania z usług firm zewnętrznych, które według rankingu Uniwersytetu w Yale ^(?), nadal działają w Rosji;
141. zauważa, że ostatni przegląd zasad regulujących przyjmowanie grup odwiedzających z 18 stycznia 2021 r. nie uwzględni ewentualnych okoliczności siły wyższej w przypadku odwoływania wizyt; zachęca Prezydium do rozważenia możliwości uznania strajku ogólnokrajowego za okoliczność siły wyższej przy odwoływaniu zorganizowanej wizyty grupowej, ponieważ często zdarza się, że dni strajku ogólnokrajowego są ogłaszane znacznie później i po zakupie biletów, a odwołanie wizyty grupowej w ostatniej chwili i możliwość odzyskania wszystkich kosztów finansowych poniesionych przy organizacji wizyty są niezwykle uciążliwe;

Wspólny system ubezpieczenia chorobowego

142. wzywa Prezydium do dopilnowania, aby wspólny system ubezpieczenia chorobowego (JSIS) przedstawiał spójne i indywidualne uzasadnienie odrzucenia wniosku o zwrot kosztów; zauważa, że kultura przedstawiania odmowy przyjęcia wniosku o zwrot kosztów w formacie pdf bez możliwości osobistego odwołania się od tej decyzji stwarza pewne trudności dla wnioskodawców ubiegających się o zwrot kosztów; wzywa Prezydium, aby rozważyło wprowadzenie możliwości rozmowy lokalnych lekarzy odpowiedzialnych za leczenie wnioskodawcy z właściwą jednostką JSIS lub grupą ekspertów w celu wyjaśnienia leczenia i korzyści medycznych; ponadto wyraża życzenie, by poprawić łatwość obsługi aplikacji, aby umożliwić szybsze i bardziej bezpośrednie monitorowanie indywidualnych wniosków; zwraca się do właściwych organów JSIS o należyte i regularne uwzględnianie najnowszych osiągnięć medycznych i zdobyczy wiedzy przy aktualizowaniu wykazu kwalifikujących się terapii i leków;

(?) <https://som.yale.edu/story/2022/over-1000-companies-have-curtailed-operations-russia-some-remain>

Podróże i wydatki posłów

143. przypomina zalecenie Trybunału, aby Parlament wprowadził niezbędne zmiany w celu zagwarantowania, że dietyienne wypłaca się wyłącznie posłom, którzy się do nich kwalifikują, co zostało przyjęte przez Parlament; przypomina, że projekt automatyzacji centralnego rejestru obecności i rejestru obecności na posiedzeniach plenarnych z wykorzystaniem technologii biometrycznej Prezydium przyjęło w czerwcu 2019 r., że administracja Parlamentu włączyła do projektu pierwszą partię zaleceń przedstawionych przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w marcu 2021 r., a obecnie oczekuje na ostateczne zalecenia; jest zdania, że wykorzystanie nowych technologii jest niezbędnym krokiem w kierunku cyfryzacji procesów finansowych mającym na celu zapobieganie nadużyciom finansowym i podszywaniu się pod inne osoby, zwiększenie efektywności administracyjnej i przyspieszenie wypłaty powiązanych świadczeń, a jednocześnie apeluje o przeprowadzenie automatyzacji rejestru obecności w sposób skuteczny i bezpieczny, przy uwzględnieniu wszystkich niezbędnych gwarancji dotyczących ochrony danych;
144. przypomina, że w 2019 r. Parlament zainicjował projekt mający na celu zautomatyzowanie rejestracji obecności za pomocą technologii biometrycznej w centralnym rejestrze obecności i podpisał umowę na ten projekt pod koniec 2020 r.; podkreśla, że należy unikać przetwarzania danych biometrycznych na dużą skalę; zwraca się ponownie do Prezydium o opracowanie alternatywnego rozwiązania, które nie obejmuje przetwarzania danych biometrycznych i pozwala dopilnować, by tylko posłowie uprawnieni do otrzymywania dziennej diety rzeczywiście ją otrzymywali; ubolewa, że projekt ten jest nadal kontynuowany pomimo negatywnej opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wydanej pod koniec marca 2021 r. i powtórzonej w jego sprawozdaniu rocznym za 2021 r., w którym stwierdzono, że Parlament powinien rozważyć mniej inwazyjne rozwiązania alternatywne w odniesieniu do ochrony danych;
145. z zadowoleniem przyjmuje, że 21 listopada 2022 r. przewodnicząca ogłosiła utworzenie grupy roboczej *ad hoc* Prezydium, która przeprowadzi gruntowny przegląd przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego w celu dostosowania ich do ostatnich zmian legislacyjnych, nowych praktyk posłów oraz zaleceń audytora wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnieniu spójności i pewności prawnej; zdecydowanie zaleca przeprowadzenie kompleksowych konsultacji z posłami i odpowiednimi działami administracji przed końcem obecnej kadencji w celu zapewnienia tej grupie roboczej informacji z pierwszej ręki od doświadczonych posłów i urzędników na temat praktycznego stosowania zasad obowiązujących w Parlamencie oraz zdolności do identyfikowania niespójności, takich jak przepisy dotyczące harmonogramu i miast w odniesieniu do otwarcia rejestru obecności posłów w związku z sesjami plenarnymi, wyjazdami służbowymi i inną działalnością parlamentarną;
146. ubolewa nad faktem, że nie istnieje żaden system gwarantujący, że posłowie mogą nadal wykonywać swoje podstawowe obowiązki, głównie uczestniczyć w debatach i głosowaniach, gdy są czasowo nieobecni z uzasadnionych powodów, takich jak urlop rodzicielski, długoterminowe zwolnienie chorobowe lub urlop opiekuńczy; uważa, że stanowi to problem, ponieważ może mieć negatywny wpływ na reprezentację obywateli w Parlamencie, zwłaszcza na młodych posłów, głównie na posłanki; odnotowuje wprowadzone 20 grudnia 2020 r. zmiany w Regulaminie Parlamentu umożliwiające głosowanie zdalne, ale jedynie pod warunkiem że Przewodniczący PE stwierdzi wyjątkowe okoliczności; ponawia swój wielokrotnie przyjmowany na szczelbu plenarnym wniosek do Prezydium o rozpoczęcie przeglądu Regulaminu w celu umożliwienia posłom pełnienia obowiązków podczas usprawiedliwionej nieobecności, co pozwoli wykorzystać ogromny wysiłek Parlamentu i inwestycje finansowe, jakie Parlament poczynił w zakresie rozwiązań technicznych umożliwiających głosowanie zdalne;
147. przypomina, że w poprzednich rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium Parlament wnioskował o reformę dodatku z tytułu kosztów ogólnych, aby wydatki w ramach tej kwoty ryczałtowej były bardziej przejrzyste i rozliczalne; odnotowuje ogłoszenie na posiedzeniu Prezydium 7 marca 2022 r. powołania grupy roboczej *ad hoc* Prezydium ds. dodatku z tytułu kosztów ogólnych, której zadaniem jest ocena wykonania decyzji Prezydium z 2 lipca 2018 r. dotyczącej wykazu wydatków, które mogą podlegać zwrotowi z tytułu kosztów ogólnych, w oparciu o doświadczenie zdobyte podczas 9. kadencji parlamentarnej; zauważa, że Prezydium na posiedzeniu 17 października 2022 r. przyjęło zestaw poprawek do przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego wyjaśniających zasady mające zastosowanie do uprawnienia do zwrotu z tytułu kosztów ogólnych i korzystania z niego, a także środki mające na celu zwiększenie przejrzystości i zapewniające większą pewność prawa w odniesieniu do uprawnień do tego dodatku; podkreśla, że grupa robocza *ad hoc* została poproszona o należyte uwzględnienie aspektów przejrzystości, odpowiedzialności i należytego zarządzania finansami w odniesieniu do środków udo-

stępnianych posłom, przy czym należy mieć na uwadze zasadę wolności i niezależności mandatu parlamentarnego oraz cel unikania tworzenia zbędnych obciążeń administracyjnych dla posłów, ich biur i służb Parlamentu; podkreśla, że posłowie mają swobodę, jeśli chodzi o dokumentowanie, jak wykorzystują środki udostępnione w ramach dodatku z tytułu kosztów ogólnych, przy czym mogą podsumować wykorzystanie tych środków według rodzaju kosztów lub opisać je szczegółowo, samodzielnie lub przy wsparciu audytora zewnętrznego, i mogą publikować te informacje w całości lub w części na swojej stronie internetowej Parlamentu zgodnie z art. 11 ust. 4 i 5 Regulaminu Parlamentu Europejskiego; z zadowoleniem przyjmuje włączenie uproszczonego wykazu rodzajów kosztów do przepisów wykonawczych do statutu posła oraz przyjęcie poprawki wyjaśniającej możliwość korzystania przez posłów z dodatku z tytułu kosztów ogólnych w przypadku wyczerpania innych dodatków;

148. przypomina, że zgodnie z art. 11 ust. 4 Regulaminu Parlament zapewnia już posłom możliwość opublikowania dobrowolnego audytu lub potwierdzenia ich wydatków, i ubolewa, że w roku kalendarzowym 2021 złożono jedynie 18 dobrowolnych oświadczeń w sprawie wykorzystania dodatku z tytułu kosztów ogólnych; wzywa służby Parlamentu do wysyłania posłom corocznego przypomnienia o tej możliwości;
149. przypomina, że w sprawie 1651/2018/THH Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich zaleciła udzielenie publicznego dostępu do wniosku grupy roboczej ad hoc Prezydium ds. przeglądu wykazu wydatków, które mogą zostać pokryte z tytułu kosztów ogólnych; wyraża ubolewanie, że Parlament odrzucił zalecenie Rzecznik Praw Obywatelskich, i wzywa administrację Parlamentu do ponownego rozważenia udzielenia publicznego dostępu do przedmiotowych dokumentów;
150. zauważa, że zwykle koszty podróży w 2021 r. wyniosły 40 338 767 EUR; sugeruje przegląd polityki cenowej stosowanej przez biuro podróży w celu pogodzenia elastyczności potrzebnej Parlamentowi z tańszymi opcjami; zwraca uwagę, że czasami propozycje podróży oferowane posłom przez biuro podróży nie są zbyt przyjazne dla czytelnika i docierają do nich zbyt późno, co wpływa na cenę oferowanych opcji, a nawet na dostępność opcji podróży; wzywa administrację Parlamentu, by przeprowadziła badanie zadowolenia z oferowanych usług, skierowane do wszystkich posłów, a nie tylko do stałych klientów, w celu ustalenia, jakie problemy mogły uniemożliwić niektórym z nich dokonanie rezerwacji w biurze podróży; zwraca uwagę, że zlecenia wyjazdów służbowych dla członków personelu często nadchodzą zbyt blisko daty podróży, nawet jeśli wyjazd jest uzgodniony znacznie wcześniej, co również negatywnie wpływa na dostępne oferty, i zwraca się do administracji o znalezienie sposobów na poprawę tej sytuacji;
151. zauważa, że w 2021 r. biuro podróży, do którego zwrócono się w ramach misji Delegacji Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Państwami Ameryki Środkowej (DCAM), nie mogło przedstawić oferty na loty na Kubę i z Kuby, ponieważ jako firma należąca do podmiotu z USA musi przestrzegać amerykańskiego embarga wobec Kuby; zauważa, że biuro podróży musiało zlecić poszukiwanie tych lotów innej agencji, co doprowadziło do opóźnień w procesie; przypomina, że organy Parlamentu są zobowiązane do korzystania z oferty swojego biura podróży w celu sporządzenia rozliczenia finansowego misji, na co mogą negatywnie wpłynąć ograniczenia dotyczące Kuby i innych krajów, na które USA nałożyły sankcje; domaga się, aby ta kwestia została należycie uwzględniona w następnym przetargu na wybór nowego biura podróży;
152. wzywa DG FINS do ustanowienia jasnej metodyki dotyczącej odpowiedzialności, zgodnej z normami praworządności, wśród posłów, upoważnionych płatników, asystentów i dostawców usług, gwarantującej, że w przypadku błędów lub nadużyć związanych z płatnościami lub innymi transakcjami finansowymi tylko strona, która popełniła błąd lub nadużycie, zostanie pociągnięta do odpowiedzialności; podkreśla, że sankcje powinny dotyczyć tylko strony, która popełniła błąd i jest odpowiedzialna za niewłaściwe wykorzystanie środków;
153. jest głęboko zaniepokojony zakresem swobody decyzyjnej odpowiedzialnych pracowników DG FINS przy ocenie wniosków członków, w tym przy wyborze umów o pracę lub umów z dostawcami usług do dalszej weryfikacji ex post; zauważa brak formalnych mechanizmów rozliczalności i procedur zapewniających należyty przebieg postępowania z DG FINS, co zwiększa ryzyko dyskryminacji i nierównego traktowania; przypomina DG FINS o stosowaniu przejrzystych, jasnych i niedyskryminujących standardów, także przy przeprowadzaniu kontroli realizacji zadań przez asystentów krajowych;

Dobrowolny fundusz emerytalny

154. wyraża zaniepokojenie, że deficyt aktuarialny dobrowolnego funduszu emerytalnego na dzień 31 grudnia 2021 r. wyniósł 379 mln EUR (w porównaniu z 371,3 mln EUR na dzień 31 grudnia 2020 r.); wyraża zaniepokojenie, że całkowite wyczerpanie środków spodziewane jest najpóźniej do końca 2024 r. lub 2025 r. oraz że w międzyczasie dobrowolny fundusz emerytalny nadal sprzedaje aktywa, aby wywiązać się ze swoich zobowiązań emerytalnych, co prawdopodobnie oznacza zmniejszanie pozostałego kapitału; przypomina decyzję Prezydium z 10 grudnia 2018 r. o podwyższeniu wieku emerytalnego z 63 do 65 lat i wprowadzeniu opłaty w wysokości 5 % na poczet świadczeń emerytalnych dla przyszłych emerytów w celu poprawy stabilności dobrowolnego funduszu emerytalnego; zauważa, że w wyroku z 15 września 2021 r. w połączonych sprawach od T-720/19 do T-725/19, Ashworth i in. przeciwko Parlamentowi ⁽⁸⁾, Sąd orzekł, że kwestionowana decyzja Prezydium z 10 grudnia 2018 r. nie ma wpływu na już nabyte prawa, i potwierdził kompetencje Prezydium do przyjmowania decyzji mających na celu poprawę stabilności funduszu, pod warunkiem że są one zgodne z zasadą proporcjonalności; zauważa, że do TSUE złożono odwołanie od jego wyroku z 15 września 2021 r. oraz że w międzyczasie Prezydium Parlamentu jest w trakcie badania konsekwencji dla przyszłych propozycji dotyczących opcji poprawy stabilności funduszu przy jednoczesnym zmniejszeniu odpowiedzialności Parlamentu; wzywa zatem sekretarza generalnego do zaproponowania Prezydium dalszych wykonalnych środków mających na celu dostosowanie warunków funkcjonowania funduszu;
155. wzywa Prezydium do pomocy w wyjaśnieniu uprawnień posłów i byłych posłów, którzy otrzymują kilka emerytur z tytułu pełnienia funkcji w instytucjach Unii; zwraca uwagę na przypadek byłych komisarzy i prosi o informację, czy wypłaty z dobrowolnego funduszu emerytalnego mogą być wypłacane oprócz uprawnień wynikających z ich praw do emerytury komisarzy i czy kandydaci na komisarzy byli zobowiązani do ujawnienia tej informacji; zwraca się do Parlamentu o wyjaśnienie, czy możliwe jest wzajemne i częściowe potrącanie emerytur;
156. wzywa Prezydium do przedstawienia organowi udzielającemu absolutorium szczegółowej prognozy kosztów funduszu na najbliższe lata i do działania w celu znalezienia wykonalnego, legalnego i sprawiedliwego rozwiązania, biorąc pod uwagę pilny charakter sprawy; zwraca się do administracji i Prezydium o zagwarantowanie, że żadne pieniądze podatników nie zostaną wykorzystane do jakiegokolwiek przyszłego ratowania funduszu;
157. przyznaje, że Parlament nie jest zaangażowany w zarządzanie portfelem, ale wyraża zaniepokojenie opublikowanymi w prasie artykułami na temat inwestycji dokonywanych przez dobrowolny fundusz emerytalny oraz potencjalnym ryzykiem dla reputacji instytucji; podkreśla, że inwestycje powinny być dostosowane do celów i założeń określonych w strategiach politycznych Unii i spójne z nimi; wzywa radę doradczą funduszu do zmiany wszystkich bieżących inwestycji, które nie są zgodne z wartościami i celami Unii;

Sprawozdanie roczne z udzielonych zamówień

158. przypomina, że w rozporządzeniu finansowym określono informacje, jakie należy przekazywać władzy budżetowej i opinii publicznej odnośnie do zamówień udzielanych przez instytucję; zauważa, że rozporządzenie finansowe nakłada obowiązek publikacji udzielonych zamówień o wartości powyżej 15 000 EUR, odpowiadającej progowi, powyżej którego obowiązkowa staje się procedura przetargowa; odnotowuje, że spośród 221 zamówień udzielonych w 2021 r. 80 przyznano na podstawie procedur otwartych lub ograniczonych, przy czym ich wartość wyniosła 761,1 mln EUR, a 135 – na podstawie procedur negocjacyjnych o łącznej wartości 253,5 mln EUR; stwierdza, że łączna liczba zamówień udzielonych w ramach procedury negocjacyjnej zmniejszyła się jako odsetek całkowitej wartości udzielonych zamówień, z 31 % w 2020 r. do 2 % w 2021 r., ale pod względem wielkości zwiększyła się z 179,1 mln EUR w 2020 r. do 253,5 mln EUR w 2021 r.;
159. odnotowuje następujące rozbieżności zamówień udzielonych w 2020 i 2021 r. według rodzaju, z uwzględnieniem umów dotyczących nieruchomości:

⁽⁸⁾ Wyrok Sądu z 15 września 2021 r., Richard Ashworth i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, sprawy od T-720/19 do T-725/19, ECLI:EU:T:2021:580.

Rodzaj umowy	2021		2020	
	Liczba	Odsetek (%)	Liczba	Odsetek (%)
Usługi	176	79,6	161	81,3
Dostawy	27	12	21	10,6
Roboty	10	4,5	13	6,6
Budownictwo	8	3,6	3	1,5
Ogółem	221	100	225	100

Rodzaj umowy	2021		2020	
	Wartość (EUR)	Odsetek (%)	Wartość (EUR)	Odsetek (%)
Usługi	634 689 038	62	457 940 293	77
Dostawy	136 777 513	13	14 143 825	3
Roboty	76 247 759	8	28 291 234	5
Budownictwo	168 302 638	17	86 812 000	15
Ogółem	1 016 016 948	100	587 187 352	100

(Sprawozdanie roczne w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2021 r., s. 7)

160. odnotowuje następujące rozbieżności zamówień udzielonych w 2021 i 2020 r. według rodzaju zastosowanej procedury z uwzględnieniem liczby i wartości:

Rodzaj procedury	2021		2020	
	Liczba	Odsetek (%)	Liczba	Odsetek (%)
Otwarta	78	35	57	29
Ograniczona	2	1	3	2
Negocjacyjna	135	61	135	68
Konkurencyjna	2	1	1	0
Specjalna	2	1	1	0
Partnerstwo innowacyjne	0	0	1	1
Dynamiczny system zakupów	1	0	0	0
OP przyspieszona	0	0	0	0
Ogółem	221	100 %	198	100 %

161. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 1 czerwca 2021 r. Parlament powołał grupę roboczą ds. odpowiedzialnych społecznie zamówień publicznych obejmującą wszystkie dyrekcje generalne; jej zadaniem jest opracowanie zasad i praktycznych wytycznych dotyczących szerszego wdrażania elementów społecznych w zamówieniach parlamentarnych; zauważa, że pod koniec 2021 r. grupa robocza uzgodniła pierwsze wstępne podejście do społecznie odpowiedzialnych zamówień publicznych, a podejście to jest wdrażane w fazie testów w 2022 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Parlament opracował szkolenia dla swoich pracowników w zakresie zrównoważonych i społecznie odpowiedzialnych zamówień publicznych oraz że służbom Parlamentu udostępniono punkt informacyjny;

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0)

162. odnotowuje, że w 2021 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 przyznane grupom politycznym i posłom niezrzeszonym wykorzystano w sposób przedstawiony poniżej (*):

Grupa	2021					2020				
	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków (%)	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków (%)	Środki przeniesione na następny okres
Europejska Partia Ludowa (PPE)	16 750	10 229	13 646	81,47	12 562	17 239	4 448	11 489	66,65	10 198
Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów (S&D)	13 584	9 829	12 295	90,51	10 188	13 609	5 734	9 533	70,05	9 809
Renew Europe (dawne Porozumienie Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE))	9 192	6 948	6 997	76,12	6 894	9 230	3 847	4 063	44,02	6 922
Zieloni/Wolne Przymierze Europejskie (Verts/ALE)	6 927	4 891	6 126	88,43	5 196	6 381	2 376	4 054	63,53	4 703
Grupa Tożsamość i Demokracja (ID)	6 874	4 762	5 940	86,42	5 155	7 121	1 616	3 976	55,84	4 761
Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy (ECR)	6 005	3 982	6 269	104,39	3 718	5 851	2 272	4 145	70,85	3 978
Lewica – Zjednoczona Lewica Europejska/Nordycka Zielona Lewica (GUE/NGL)	3 806	2 266	4 036	106,05	2 036	3 790	1 536	3 060	80,72	2 266
Posłowie niezrzeszeni	1 862	1 041	595	31,94	861	1 726	738	429	24,82	1 041
Ogółem	65 000	43 948	55 904	86,01	46 611	64 947	22 568	40 749	62,74	43 678

(*): Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

163. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niezależni audytorzy zewnętrzni grup politycznych wydali jedynie opinie bez zastrzeżeń za rok budżetowy 2021;
164. przypomina, że środki te przeznaczone są na pokrycie kosztów działań związanych z działalnością polityczną Unii oraz że grupy polityczne odpowiadają przed Parlamentem za ich wykorzystanie; jest głęboko zaniepokojony, że środki te mogłyby zostać wykorzystane do przekazywania komunikatów sprzecznych z podstawowymi prawami i wolnościami lub wartościami Unii; przypomina w szczególności, że Parlament potępia rewizjonizm historyczny i apeluje o wspólną kulturę pamięci, która odrzuca zbrodnie totalitarnych i autorytarnych reżimów w przeszłości; wzywa administrację Parlamentu do dokładnego zbadania, nawet z mocą wsteczną, wszelkich publikacji finansowych przez grupy polityczne, niezgodnych z tymi wartościami;

Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne

165. odnotowuje powołanie nowego dyrektora Urzędu na okres od 1 września 2021 r. do 31 sierpnia 2026 r.;
166. przypomina o kluczowej roli aktywnej i odpornej demokracji europejskiej opartej na pluralizmie partii politycznych na szczeblu Unii; podkreśla w związku z tym, że należy zapewnić równe warunki działania i kontrolować przestrzeganie przepisów przy pełnym poszanowaniu praw proceduralnych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zasadniczą pracę Urzędu, który niezależnie i w ścisłej współpracy z Parlamentem kontroluje przestrzeganie przez europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne ram prawnych, zapewnia obywatelom przejrzystość i przyczynia się do uczciwości wyborów do Parlamentu; wzywa władzę budżetową do zapewnienia, aby Urząd był wyposażony w niezbędne zasoby, w szczególności zasoby ludzkie i informatyczne, w tym by dysponował ekspertami ds. cyberbezpieczeństwa, i mógł nadal wypełniać swój obecny mandat, w tym w świetle zmieniających się zagrożeń zagranicznymi ingerencjami, w szczególności w celu ochrony wartości Unii, przeciwdziałania nadużywaniu danych osobowych do celów wyborczych oraz wskazania pochodzenia darowizn, a także wszelkie nowe zadania, które zostaną mu powierzone przez prawodawcę; podkreśla w tym kontekście, że rok wyborów europejskich w 2024 r. będzie miał decydujące znaczenie dla integralności finansowej i funkcjonalnej europejskiej demokracji oraz spowoduje znaczne obciążenie Urzędu pracą;
167. w związku z tym zauważa, że dodatkowe zasoby służące integralności demokracji muszą być zainwestowane przez Unię Europejską jako całość; przypomina, że Urząd jest niezależnym organem Unii i w związku z tym jego środki i stanowiska powinny być oddzielone w sposób przejrzysty od środków i stanowisk Parlamentu; ponawia tym samym swoje zalecenie utworzenia odrębnej sekcji dla Urzędu w budżecie ogólnym Unii Europejskiej, wyrażone w rezolucji z 19 października 2022 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na 2023 r.;
168. z zadowoleniem przyjmuje działania następcze podjęte przez Urząd w związku z sugestiami Rzecznik Praw Obywatelskich dotyczącymi ulepszeń, wydanymi w styczniu 2021 r. w ramach sprawy 1094/2020/DL, a mianowicie poprawienie strony internetowej umożliwiające zwiększenie ilości informacji oferowanych odbiorcom, połączenie ze stroną internetową Parlamentu oraz publikację informacji na temat rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych;
169. odnotowuje, że w 2021 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 2 wykorzystano w następujący sposób ⁽¹⁰⁾:

Partia (2021)	Skrót	Zasoby własne	Ostateczny wkład PE ⁽¹⁰⁾	Dochody ogółem	Wkład PE w % wydatków podlegających zwrotowi (maks. 90 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Europejska Partia Ludowa	PPE	1 283 598	7 737 916	9 021 514	90	788 064

⁽¹⁰⁾ Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Partia (2021)	Skrót	Zasoby własne	Ostateczny wkład PE ⁽¹⁾	Dochody ogółem	Wkład PE w % wydatków podlegających zwrotowi (maks. 90 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Partia Europejskich Socjalistów	PES	977 280	6 217 037	7 194 317	90	645 859
Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy	ALDE	734 661	4 504 780	5 239 441	90	857 838
Europejska Partia Zielonych	EPZ	560 006	3 597 971	4 157 977	90	854 803
Europejska Partia Lewicy	EL	245 367	1 557 308	1 802 675	90	87 074
Europejska Partia Demokratyczna	EDP	112 014	652 921	764 935	90	120 482
Wolne Przymierze Europejskie	ALE	119 583	812 993	932 576	90	103 910
Partia Europejskich Konserwatystów i Reformatorów	Partia ECR	483 292	1 432 428	1 915 720	78	-
Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny	ECPM	98 679	708 660	807 339	90	3 178
Partia ds. Tożsamości i Demokracji	Partia ID	119 545	573 595	693 140	90	-
Ogółem		4 734 025	27 795 609	32 529 634		3 461 208

170. odnotowuje, że w 2021 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 3 wykorzystano w następujący sposób ⁽¹⁾:

Fundacja (2021)	Skrót	Związek z partią	Zasoby własne	Ostateczna kwota dotacji z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kosztów kwalifikowalnych (maks. 95-%)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Ośrodek Studiów Europejskich Wilfried Martens	WMCES	PPE	480 822	4 450 779	4 931 601	95,00	161 217
Fundacja Studiów Europejskich i Postępu	FEPS	PES	354 391	4 897 963	5 252 354	95,00	48 172
Europejskie Forum Liberalne	ELF	ALDE	369 813	2 651 252	3 021 065	95,00	221 975
Europejska Fundacja Zielonych	GEF	EPZ	146 351	2 156 106	2 302 456	95,00	20 419
Ugrupowanie Transform Europe	TE	EL	77 546	1 218 962	1 296 508	94,83	10 340
Instytut Europejskich Demokratów	IED	EDP	27 763	504 172	531 935	95,00	854

⁽¹⁾ Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Fundacja (2021)	Skrót	Związek z partią	Zasoby własne	Ostateczna kwota dotacji z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kosztów kwalifikowalnych (maks. 95%)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Fundacja Coppieters	Coppieters	ALE	86 417	520 773	607 190	95,00	45 208
Nowy Kierunek – Fundacja na rzecz Reformy w Europie	ND	Partia ECR	258 096	1 519 566	1 777 662	95,00	-
Sallux	SALLUX	ECPM	23 013	366 409	389 422	95,00	3 728
Fundacja Association pour l'Identite et Democratie	Fundacja ID	Partia ID	12 778	660 075	672 853	95,00	-
Ogółem			1 836 990	18 946 056	20 783 046		511 913